

Ēku tehnisko prasību noteikumi

(Tehniskie noteikumi)

Angļu valodā sastādīto likuma tekstu nav apstiprinājis Stūrting (Parlaments), tāpēc to nevar uzskatīt par oficiālu normatīvu

1. SADAĻA – VISPĀRĒJIE NOTEIKUMI	5
1. Nodaļa. Kopējie noteikumi	5
1-1. nodaļa. Nolūks	5
2. nodaļa. Prasību atbilstības dokumentācija	6
2-1 nodaļa. Funkcionālo prasību pārbaude	6
2-2 nodaļa. Veiktspējas prasību pārbaude	6
2-2 nodaļa. Risinājumu dokumentācija	6
3 Nodaļa. Produkta dokumentācija	6
3-1 nodaļa. Vispārējās prasības attiecībā uz būvizstrādājumiem	6
3-2 nodaļa. Prasības attiecībā uz īpašībām, pazīmēm un pārbaudēm	7
3-3 nodaļa. Mārketings, pārdošana un gala produkta izmantošana	7
3-4 nodaļa. Tehniskā specifikācija kā dokumentācijas pamats	7
3-5 nodaļa. Apliecinājums par atbilstību	7
3-6 nodaļa. Savstarpēja apstiprināšana	8
3-8 nodaļa. Šķidrā un gāzveida kurināmā karstā ūdens apkures katli	8
3-9 nodaļa. Siltuma ģeneratori telpu apsildei un karstā ūdens ražošanai	8
3-10 nodaļa. Pilnvarotā institūcija	9
3-11 nodaļa. <i>CE marķējums</i>	9
3-12 nodaļa. Produkts ar defektu	10
3-13 nodaļa. Uzraudzības iestāde	10
3-14 nodaļā. Būvizstrādājumu uzraudzība	10
3-15 nodaļa. Uzraudzības iestāžu reakcija	11
3-16 nodaļa. <i>Maksas</i>	11
4 Nodaļa. Vadība, ekspluatācija un uzturēšana (VEU) dokumentācija	11
4-1 nodaļa. Ekspluatācijas fāžu dokumentācija	11
4-2 nodaļa. Dokumentācijas saglabāšana ekspluatācijas fāzē	11
5 Nodaļa. Utilizācijas pakāpe	11
5-1 nodaļa. Utilizācijas pakāpes prasības	11
5-2 nodaļa. Apbūvētā teritorija (AT)	12
5-3 nodaļa. Procentuāli apbūvētā teritorija (%-AT)	12
5-4 nodaļa. Izmantojamā zona (IZ)	12
5-5 nodaļa. Procentuāli izmantojamā zona (%-IZ)	12
5-6 nodaļa. Minimālā āra zona (MĀZ)	12
5-7 nodaļa. Autostāvvietas	12
5-8 nodaļa. Apbūves gabals	13
5-9 nodaļa. Ēkas augstums	13
6. nodaļa. Aprēķinu un mērījumu noteikumi	13
6-1 nodaļa. <i>Stāvu skaits</i>	13
6-2 nodaļa. <i>Augstums</i>	13
6-3 nodaļa. <i>Distance</i>	13
6-4 nodaļā. <i>Platība</i>	13

2. SADAĻA - DABAS IETEKME, ĀRĒJAS ZONAS UN ĀRĒJĀ _____	14
7. Nodaļa. Aizsardzība pret dabas ietekmi _____	14
7-1 nodaļa. Vispārējās prasības attiecībā uz aizsardzību pret dabas ietekmi _____	14
7-2 nodaļa. Aizsardzība pret plūdiem un vētru _____	14
7-3 nodaļa. Aizsardzība pret zemes nogrūvumi un lavīnām _____	14
7-4 nodaļa. Aizsardzība pret nogrūvumiem un lavīnām- paisuma viļņu rašanās pēc akmens nogrūvumiem _____	15
8. Nodaļa. Ārējās teritorijas un ēkas novietojums _____	15
8-1 nodaļa. Ārējās teritorijas _____	15
8-2 nodaļa. Ārējās teritorijas, kas ir pakļautas universālas pieejamības prasību dizainam _____	15
8-3 nodaļa. Ēku novietojums _____	15
8-4 nodaļa. Āra atpūtas teritorijas _____	16
8-5 nodaļa. Vispārējās prasības saistībā ar gājēju piekļuvi un staigāšanas līnijām _____	16
8-6 nodaļa. Veidi kā gājējs var piekļūt ēkai _____	16
8-7 nodaļa. Gājēju piekļuve āra atpūtas teritorijām, kas ir pakļautas universālas piekļuves prasību dizainam _____	17
8-8 nodaļa. Transportlīdzekļu piekļuve _____	17
8-9 nodaļa. Autostāvvietas un citas stāvvietas _____	17
8-10 nodaļa. Pakāpieni āra telpās _____	17
9. Nodaļa. Ārējā vide _____	18
9-1 nodaļa. Vispārējās ārējās vides prasības _____	18
9-2 nodaļa. Vielas kuras rada veselības un vides risku _____	18
9-3 nodaļa. Augsnes piesārņojums _____	18
9-4 nodaļa. Atlasītie biotopi _____	18
9-5 nodaļa. <i>Atkritumi</i> _____	18
9-6 nodaļa. Atkritumu apsaimniekošanas plāns _____	18
9-7 nodaļa. Bīstamo atkritumu un vides atjaunošanas plāna apsekošana _____	19
9-8 nodaļa. Atkritumu šķirošana _____	19
9-9 nodaļa. Galīgais pārskats pār faktisko atbrīvošanos no atkritumiem _____	19
9-10 nodaļa. Izmešu prasības attiecība uz ar malku kurināmajām krāsnīm _____	19
3. SADAĻA – PRASĪBAS SAISTĪBĀ AR EKV _____	20
10. Nodaļa. Ēkas drošība _____	20
10-1 nodaļa. Personīgā un materiālā drošība _____	20
10-2 nodaļa. <i>Ēkas drošība</i> _____	20
10-3 nodaļa. Krišana un sadursme ar ēku _____	20
11. Nodaļa. Ugunsdrošība _____	20
11-1 nodaļa. Drošība ugunsgrēka gadījumā _____	20
11-2 nodaļa. <i>Riska klases</i> _____	20
11-3 nodaļa. Uguns bīstamības klases _____	21
11-4 nodaļa. Nestspēja un stabilitāte _____	21
11-5 nodaļa. Drošība sprādziena gadījumā _____	21
11-6 nodaļa. Veicamie pasākumi, lai neļautu ugunij izplesties starp ēkām _____	22
11-7 nodaļa. Ugunsgrēka nodalījumi _____	22
11-8 nodaļa. <i>Uguns šūnas</i> _____	22
11-9 nodaļa. produktu un materiālu degšanas īpašības _____	22
11-10 nodaļa. Tehniskā instalācija _____	22
11-11 nodaļa. Vispārējās prasības saistībā ar glābšanu un evakuāciju _____	23

11-12 nodaļa. Pasākumi, kas ietekmē evakuāciju un glābšanas laiku	23
11-13 nodaļa. Izeja no uguns šūnām	24
11-14 nodaļa. Evakuācijas ceļi	24
11-15 nodaļa. Mājdzīvnieku glābšanas veicināšana	25
11-16 nodaļa. Manuālās ugunsgrēka dzēšanas atvieglošana	25
11-17 nodaļa. Glābšanas un ugunsdzēsības personāla darba atvieglošana	25
12. Nodaļa Ēkas plāns un ēkas būvdetaļas	26
12-1 nodaļa. Prasības attiecībā uz ēkas projekta universālo pieejamības	26
12-2 nodaļa. Prasības attiecībā uz dzīvojamo vienību pieejamību	26
12-3 nodaļa. Prasības attiecībā uz ēku liftiem	26
12-4 nodaļa. <i>Ieeja</i>	26
12-5 nodaļa. <i>Izkārtojums</i>	27
12-6 nodaļa. Komunikācijas maršruti	27
12-7 nodaļa. Prasības attiecībā uz telpām un citām zonām, kas ir paredzētas cilvēkiem	28
Nodaļa 12-8. Ieejas zāle un garderobe	28
12-9 nodaļa. Vannasistabas un tualetes	29
12-10 nodaļa. Uzglabāšanas vietas un telpas	29
12-1 nodaļa. Balkoni, terases u.c.	29
12-12 nodaļa. Atkritumu sistēma un šķirošana pēc to avota	30
12-13 nodaļā. Saunas, kontrolētas temperatūrās telpas un saldētavu telpas	30
12-15 nodaļa. Durvis, vārti u.c.	30
12-17 nodaļa. <i>Margas</i>	32
12-18 nodaļa. <i>Rampas</i>	32
12-19 nodaļa. <i>Kāpnes</i>	32
12-20 nodaļa. Logi un citi stikloti lauki	32
12-21 nodaļa. Apzīmējumi, kontroles un darbības paneli, rokturi, piederumi, u.c.	32
13. Nodaļa Vide un veselība	33
13-1 nodaļa. Ventilācijas vispārējās prasības	33
13-2 nodaļa. Ventilācijas dzīvojamajās vienībās	34
13-3 nodaļa. Ventilācija ēkās kuras ir paredzētas plašai sabiedrība un darba ēkas	34
13-6 nodaļa. Vispārējās prasības attiecībā uz skaņu un vibrāciju	35
13-7 nodaļa. Skaņas izolācija	35
13-8 nodaļā. Telpa akustika	35
13-10 nodaļa. Audio un runas pārraides iekārtas	35
13-11 nodaļa. Vibrācijas apstākļi	36
13-12 nodaļa. <i>Gaisma</i>	36
13-13 nodaļa. <i>Skats</i>	36
13-14 nodaļa. Vispārējās prasības attiecībā uz mitrumu	36
13-15 nodaļa. Mitrums, kas nāk no zemes	36
13-16 nodaļa. Virszemes ūdens	36
13-17 nodaļa. <i>Nokrišņi</i>	36
13-18 nodaļa. Iekštelpu gaisa mitrums	36
13-19 nodaļa. <i>Mitrums ēkās</i>	36
13-20 nodaļa. Mitrās istabas un istabas ar ūdens apgādi	36
14 Nodaļa Enerģija	37

14-1 nodaļa. Vispārējās prasības attiecībā uz enerģētiku _____	37
Nodaļa 14-2. Energoefektivitāte _____	38
14-3 nodaļa. Energoresursu pasākumi _____	38
14-4 nodaļa. Enerģijas budžets _____	39
14-5 nodaļa. Minimālās prasības _____	39
14-6 nodaļa. Ēkas ar baļķu ārsienu _____	40
14-7 nodaļa. <i>Energoapgāde</i> _____	40
14-8 nodaļa. Rajona apsilde _____	40
15. Nodaļa Iekārtas un sistēmas _____	41
15-1 nodaļa. Vispārējās prasības attiecībā pret apkuri un dzesēšanas iekārtām _____	41
15-2 nodaļa. Centrālās apkures iekārtas _____	41
15-3 nodaļa. Dūmvadi un skursteņi _____	41
15-4 nodaļa. Siltumsūkņi un dzesēšanas iekārtas _____	42
15-5 nodaļa. Vispārējās prasības attiecībā uz iekštelpu ūdeni un noteces sistēmām _____	42
15-6 nodaļa. Iekštelpu ūdens iekārtas _____	42
15-7 nodaļa. Iekštelpu noteces iekārtas _____	43
15-8 nodaļa. Vispārējās prasības attiecībā uz ārtelpu ūdens apgādes un kanalizācijas iekārtām _____	43
15-9 nodaļa. Ūdensapgādes iekārtas ar strāvas tīklu _____	44
15-10 nodaļa. Notekūdeņu iekārtas ar ūdensvadu _____	44
15-11 nodaļa. Vispārējās prasības attiecībā uz pacelšanas iekārtām _____	44
15-12 nodaļa. Liftu telpas un šahtas _____	45
15-13 nodaļa. Pacelāju automašīnas un kravu pārvadātāji _____	45
15-14 nodaļā. Pacelšanas platformas un paceļamās kāpnes _____	46
15-15 nodaļa. Eskalatori un kustīgās ietves _____	46
4. SADAĻA – CITI NOTEIKUMI _____	46
16. Nodaļa – Lifta drošības inspekcijas _____	46
16.1. Nodaļa. Celšanas aprīkojums. Administratīvie noteikumi _____	46
16-2. Nodaļa. Prasības drošības inspektoram, kuri veic periodiskās drošības pārbaudes _____	47
16.3. Sadaļa. Nosacījumi lifta drošības inspektora apstiprinājuma iegūšanai personām, kuras profesionālo kvalifikāciju ieguvušas citā EEZ dalībvalstī _____	47
16-4. Īslaicīga drošības inspekciju prakse _____	50
16-5. Sadaļa. Valodas prasības _____	50
16-6. Sadaļa. Instalāciju reģistrs _____	50
16-7. Sadaļa. Administratīvā sadarbība _____	50
16-8. Sadaļa. Cenas piemērošana _____	51
17. Nodaļa. Pārejas noteikumu stāšanās spēkā _____	51
17-1. Sadaļa. Spēkā stāšanās _____	51
17.2. Sadaļa. Pārejas noteikumi _____	51

TEHNISKO PRASĪBU NOTEIKUMI KONSTRUKCIJĀM

Zemāk izklāstītas Pašvaldība un Reģionālās attīstības Ministrijas prasības sākot ar 2010. gada 23. martu, pamatojoties uz 2008. gada 27. jūnija likumu Nr.71 attiecībā būvniecības projekta plānošanas un izskatīšanas (Plānošanas un Būvniecības likums), tā nodaļām §§ 11-1, 12-1, 21-10, 23-8, 27-6, 28-1, 28-7, 29-3, 29-4, 29-5I, 29-6I, 29-7I, 29-8I, 29-9I, 29-10I, 30-11, 30-2I, 30-4I, 30-5I, 30-6 un 1994. gada 16. jūnija likuma Nr. 20 attiecībā uz pilnvarotajām iestādēm, kuru uzdevums ir veikt atbilstības izvērtēšanu 7. nodaļu.

EEZ īstenošanas Līguma II pielikuma III nodaļa par liftiem (Direktīva 95/16 / EK), XXI nodaļā par būvizstrādājumiem (Direktīva 89/106/EEC), XXIV nodaļa par mašīnu iekārtām (Direktīva 2006/42/EK), IV nodaļa par enerģiju (Direktīva 78/170/EEK) ar grozījumiem (Direktīva 93/68/EEK) un (Direktīva 2002/91/EK) un VII pielikums par profesionālās kvalifikācijas atzīšanu (Direktīva 2005/36/EK).

1. SADAĻA – VISPĀRĒJIE NOTEIKUMI

1. Nodaļa. Kopējie noteikumi

1-1. nodaļa Nolūks

Šie noteikumi paredzēti, lai pārliecinātos, ka projekts tiek plānots, projektēts un būvēts balstoties uz labu vizuālo estētiku, dizaina universālu pieejamību, un manierē, kas nodrošina projekta atbilstību veselības, drošības, vides un enerģijas tehniskajiem standartiem.

1-2. nodaļa Noteikumu piemērošana konkrētiem projektiem

(1) Tālāk minētais attiecas uz lauksaimniecības ēkām un līdzīgām ar lauksaimniecību nesaistītām ēkām, kas ir paredzētas mājdzīvniekiem:

- a) 1. līdz 7. nodaļa
 - b) 8-1, 8-3, 8-5, pirmais punkts, 8-8 un 8-9, pirmais un otrais nodaļās apakšpunkts
 - c) 9. Līdz 11. nodaļa
 - d) 12-4, pirmā daļa, 12-5 pirmā līdz trešā nodaļa, 12-6 pirmā līdz trešā nodaļa, 12-7 pirmā nodaļa, 12-13 pirmā nodaļa, 12-14 12- 15 pirmā un otrā nodaļa, (a) punkts 12-16, pirmā nodaļa 12-17 pirmā līdz ceturta nodaļa, 12-18 pirmā nodaļa, 12-17 pirmā līdz 4 nodaļa, 12-18 pirmā nodaļa, 12-19, 12-20 un 12-21 pirmā un otrā nodaļā) 13-1 apakšpunkta pirmā daļa, 13-6, pirmā nodaļa, 13-9, 13-11, 13-12 un 13-14 līdz 13-21
 - f) 14. apakšpunkts izņemot 14-7 nodaļu
 - g) 15. Līdz 17 nodaļa.
- (2) Tālāk minētais attiecas uz atpūtas mājām ar vienu dzīvojamo vienību:
- a) 1. līdz 7. nodaļa
 - b) 8-1 un 8-3
 - c) 9. līdz 11. nodaļa
 - d) 12-5 nodaļa, pirmās trīs nodaļas, 12-7, pirmā nodaļa, 12-11, pirmā un otrā nodaļa, 12-13, pirmā nodaļa, 12-15, pirmā nodaļa, 12-16, pirmā nodaļa, (a) līdz (b) punkts, 12-17, no pirmā līdz ceturtajai nodaļai, 12-19 un 12-20
 - e) 13-1 nodaļa, pirmā apakšnodaļā, 13-4, 13-5 un 13-14 līdz 13-21
 - f) 14. nodaļa, Tikai 14-5 pirmā un otrā nodaļa, 14-6 un 14-8 attiecas tikai uz atpūtas mājām ar apsildītu izmantojamu platību, kas ir mazāka par 150 m². Tomēr prasības 14. nodaļā neattiecas uz atpūtas mājām ar apsildāmu grīdu kuru platība ir mazāka par 50m²
 - g) 15. Līdz 17. nodaļa.

(3) Otrajā punktā minētie noteikumi attiecas tikai uz vasaras pienotavām, ziemeļbriežu audzēšanu vai mežsaimniecību.

(4) Noteikumi izņemot 8., 12., 13., un 14. nodaļu pēc iespējas attiecas uz pagaidu konstrukcijām un būvēm.

(5) Noteikumi, izņemot 8., 12., un 13., nodaļu, pēc iespējas attiecas uz pagaidu ēkām. Šajā gadījumā ir piemērojama 4. nodaļas 14-5 nodaļas pirmā un otrā daļa.

2. nodaļa Prasību atbilstības dokumentācija

2-1 nodaļa. Funkcionālo prasību pārbaude

(1) Jāievēro noteikumos noteiktās veiktspējas prasības.

(2) Jomās kurās veiktspējas prasības nav ievērotas kā tas ir noteikts noteikumos, atbilstība funkcionālo prasību noteikumiem tiks pārbaudīta vai nu:

a) pārbaudot vai kontrakcijas ir izstrādāta saskaņā ar iepriekš apstiprinātam veiktspējas prasībām, vai

b) pārbaudot vai konstrukcijas ir izstrādāta saskaņā ar veiktspējas prasībām, kuras pārbauda ar analīzi palīdzību, pārbaudot vai demonstrētais atbilst noteikumu funkcionalitātes prasībām.

(3) Ja atbilstība noteikumu funkcionalitātes prasībām apstiprina analīzes, ir jāpierāda, ka izmantotā analīžu metode ir piemērota un pamatot, lai sasniegtu šo mērķi. Izmantotais pieņēmums ir jāapraksta un jāpamato. Analīzēs ir jānorāda drošības rezerves.

(4) Funkcionālās prasības ir jāpierāda rakstiski.

2-2 nodaļa. Veiktspējas prasību pārbaude

(1) Atbilstība veiktspējas prasībām ir jāpārbauda izmantojot metodi, kas atbilst Norvēģijas standartiem vai līdzvērtīgiem standartiem.

(2) Veiktspējas prasības ir jāpierāda rakstiski.

2-2 nodaļa. Risinājumu dokumentācija

Projektētājam ir jā sagatavo atbilstoša dokumentācija, kas atbilst izvēlētajiem risinājumiem, lai tā atbilstu noteiktām prasībām.

3 Nodaļa Produkta dokumentācija

3-1 nodaļa. Vispārējās prasības attiecībā uz būvizstrādājumiem

(1) Šīs nodaļas noteikumi attiecas uz produktiem, kas tiek izgatavoti un tiek pārdoti izmantošanai attiecībā uz konstrukciju. Šie noteikumi sevī ietver Direktīvu 89/106/EEK (Būvizstrādājumu direktīva), Direktīvu 95/16/EK (Liftu direktīva) un Direktīvu 2006/42/EK (Iekārtu direktīva).

(2) Saskaņā ar šo nodaļu, būvizstrādājumus ar dokumentētām īpašībām drīkst brīvi izplatīt un pārdot.

(3) Dokumentācija ir nepieciešama, lai pierādītu to, ka produkta īpašības ir tādas kādas ir nepieciešamas, lai nodrošinātu pabeigtu konstrukciju, kas atbilst prasībām kuras nosaka noteikumi pirms gala rezultātā ir uzbūvēta gala konstrukcijā.

(4) Nodaļa 3-2, otrā nodaļa, un 3-4 līdz 3-11 neattiecas uz būvizstrādājumiem kuri ir pasūtīti vai ražoti konkrētam gala produktam, un ražošanas metode nav daļa no ražotāja parastajiem darbiem.

(5) Nodaļa 3-2, otrā nodaļa, un 3-4 līdz 3-11 neattiecas uz būvizstrādājumiem kuri nav būtiski, lai nodrošinātu konstrukcijas atbilstību prasībām pēc šiem noteikumiem.

3-2 nodaļa Prasības attiecībā uz īpašībām, pazīmēm un pārbaudēm

(1) Visas gala produkta īpašības ir iekļautas Būvizstrādājumu Direktīvā, tās ir jāizmanto tā, lai pareizas izmantošanas gadījumā tās palīdzētu nodrošināts konstrukcijas atbilstību pamatprasībām attiecībā uz:

- a) mehānisku pretestību un stabilitāti
- b) ugunsdrošību
- c) higiēnu, veselību un vidi
- d) lietošanas drošību
- e) aizsardzība pret troksni un vibrāciju
- f) enerģijas taupīšana un siltuma saglabāšanu

kā jau iepriekš tas tika detalizēti aprakstīti šajos noteikumos un Būvizstrādājuma Direktīvas noteikumos.

(2) Gala produktu ir jāapstiprina un jāveic sistēmas pārbaude saskaņā ar piemērojamajām prasībām attiecībā uz atbilstības apliecinājumu, sk. 3-5 nodaļu.

3-3 nodaļa. Mārketinga, pārdošana un gala produkta izmantošana

(1) Ražotājiem un to pārstāvjiem, tajā skaitā importētājiem, izplatītājiem, izplatītājiem ir jānodrošina būvizstrādājumu īpašību dokumentācija, produktu dokumentācijai ir jābūt pieejamai pirms produkta tiek pārdots vai tas tiek izmantots konstrukcijā.

(2) Dokumentācijā ir jābūt norādītām produkta īpašībām saskaņā ar attiecīgo tehnisko specifikāciju un produkta izcelsmi. Dokumentācijai ir jābūt rakstītai Norvēģu vai citā Skandināvu valodā.

(3) Pirms būvizstrādājums kļūst pieejams tirgū, uzņēmumam kurš pārdod produktu ir jānodrošina to kopā ar apmierinošu produkta dokumentāciju. Nepareizas vai nepilnīgas informācijas izmantošanas var būt maldinoša un tā nav pieļaujama, saistībā ar produkta likumīgo izmantošanu konstrukcijā vai saistība ar produkta īpašībām.

3-4 nodaļa. Tehniskā specifikācija kā dokumentācijas pamats

(1) Būvizstrādājuma dokumentācijas īpašībām ir jāatbilst tehniskajai specifikācijai. Tehniskā specifikācija ir:

- a) saskaņoti produktā standarti, kas ir publicēti Oficiālajā Eiropas Savienības žurnālā
- b) Eiropas Tehnisko Apstiprinājumu Organizācija (EOTA) paziņo par tehnisko apstiprinājumu
- c) valsts tehniskā specifikācija attiecībā uz pamatprasību atbilstību, kas ir publicētas Oficiālajā Eiropas Kopienas žurnālā
- d) cita pieņemamā tehniskā specifikācija, ja vienīgi tā nerada pretrunas ar EEZ līgumu.

(2) Šajos gadījumos kad saskaņotie produkta standarti pastāv attiecībā uz konstrukcijas produktu, produkta dokumentācijai ir jābūt sagatavotai saskaņā ar ZA saskaņoto standartu pielikumu.

3-5 nodaļa. Apliecinājums par atbilstību

(1) Produkta dokumentācijai attiecībā būvizstrādājumu ir jāsaturs atbilstības apliecinājums, kas atbilst attiecīgajiem tehniskajiem raksturlielumiem.

(2) Ražotājs un tā izplatītāji ir atbildīgi par atbilstības apliecinājuma pastāvēšanas nodrošināšanu un tam ir jāatbilst attiecīgajai izvirzītajai tehniskajai specifikācijai.

(3) Atbilstības apliecinājuma procedūra ir jāveic ievērojot Eiropas Komisijas vai produkta tehniskās specifikācijas rezolūciju.

3-6 nodaļa. Savstarpēja apstiprināšana

(1) Ja būvizstrādājumu drīkst likumīgi pārdot citās EEZ dalībvalstīs, produktu drīkst pārdot Norvēģijā neveicot atsevišķu testēšanu vai pārbaudes.

(2) Tomēr, turpmāka dokumentācija ir nepieciešama gadījumā kad aizsardzības līmenis starp Norvēģiju un EEZ dalībvalstīm atšķirtās. Turpmāka produkta dokumentācijas prasībām ir jābūt nepieciešamām un proporcionālām, sk. EEZ līguma 13. pantu.

3-7 nodaļa. Pacelšanas iekārtas

Šie noteikumi attiecas uz pastāvīgām pacelšanas iekārtām, piemēram, liftiem, pacelšanas platformām, eskalatoriem, pārvietojamām ietvēm un kāpņu liftiem, izņemot, pacelšanas iekārtas, kas ir daļa no ražošanas procesa. Šādas prasības piemēro:

a) Liftiem un to attiecīgajām drošības sastāvdaļām, kas atbilst Liftu Direktīvai.

Lifti ir definēti Aprīkojuma Direktīvas 24. pantā kā: pacelšanas ierīces, kas apkalpo noteiktu līmeņu, pārvietojoties pa sliedēm, kas ir stingras un novietotas leņķi, kas ir lielāks par 15 grādiem horizontāli, paredzēts, lai transportētu: personas, personas un kravu, tikai kravu ja pārvadātājs ir pieejams, tas ir, cilvēks tajā var iekļūt bez grūtībām un ir aprīkota ar vadības ierīcēm, kas atrodas iekšpus pārvadātāja vai iekšā esošajai personai aizsniēdzamā attāluma iekš pārvadātāja.

Pacelšanas ierīces pārvietojoties pa negrozāmu kursu kurā tie nepārvietojas pa sliedēm kuras ir stingras tiek uzskatīts, ka lifts krīt atsaucoties uz Iekārtu Direktīvu.

Pārvadātājs (lifta mašīna) apzīmē lifta daļu ar kuru persona un/ vai krava tiek balstīta, lai to varētu pacelt vai nolaist.

Pacelšanas ierīces kuras pārvietojas ar ātrumu, kas ir līdzīgs vai ir mazāks nekā 0,15 m/s tiek definētas kā citas lifta ierīces.

b) Citām pacelšanas ierīcēm ir jāatbilst Iekārtu Direktīvai.

c) Atbilstības izvērtēšanas izmantošana kā EK tipa apstiprinājuma pamats ir jāveic pilnvarotajai institūcijai. Produktu ir jāizvērtē attiecībā pret to mehānisko specifikāciju un pret atbilstošās direktīvas drošības prasībām.

d) Šajā gadījuma lifti un ar tiem saistītie komponenti, liftu uzstādītāji saskaņā ar Liftu Direktīvu un citām liftu iekārtām un saskaņā ar Iekārtu Direktīvu ir jāveic atbilstības izvērtēšana, saskaņā ar procedūru, kas ir noteikta attiecīgajā direktīvā.

3-8 nodaļa. Šķidrā un gāzveida kurināmā karstā ūdens apkures katli

(1) Noteikumi attiecas uz šķidro un gāzveida kurināmā karstā ūdens apkures katliem, kas tiek kurināti ar nominālo jaudu 4 kW un 400 kW robežā. Noteikumi neattiecas uz apkures katliem kurus var darbināt ar dažāda veida kurināmo.

(2) Karstā ūdens apkures katliem ir nepieciešama atbilstības deklarācija, vai ES tipa apstiprinājums, kas sevī ietver apkures katla energoefektivitāti. Šāda tipa apstiprināšanu ir jāveic pilnvarotai iestādei un to ir jāizvērtē attiecībā pret drošības prasībām, kas ir aprakstītas direktīvā un attiecas uz attiecīgo produktu.

(3) Tipa testēšana un izvērtēšana ir jāveic saskaņā ar noteikumiem, kas ir noteikti vai ir saskaņā ar attiecīgo:

a) Direktīva 92/42/EEK par karstā ūdens apkures katliem b) Direktīva 90/396/EEK par gāzes iekārtām

c) Direktīva 93/68/EEC par CE marķējuma noteikumiem.

3-9 nodaļa. Siltuma ģeneratori telpu apsildei un karstā ūdens ražošanai

(1) Šie noteikumi attiecas uz siltuma ģeneratoriem telpu apkurei un karstā ūdens ražošanai patēriņam jaunā vai jau esošā ēkā, bet ne neindustriālā ēkās. Siltuma ģenerators sevī ietver

karstā ūdens apkures katlu, tvaika apkures katlu, siltā gaisa apkures sistēmu ar komponentiem un, jo īpaši, saistībā ar degšanas iekārtām, kas tiek pielāgots fosilajam kurināmajam, kas tiek izmantots.

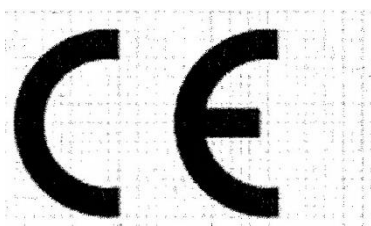
- (2) Siltuma ģeneratoru ir jāpārbauda pilnvarotai institūcijai ražošanas zonā vai pēc tās uzstādīšanas un uz tā jānorāda svarīga ar enerģiju saistīta informācija.
- (3) Pārbaudes un marķēšanu ir jāveic saskaņā ar Direktīvas 78/170/EEK noteikumiem par siltuma ģeneratoru veikspēju, ar grozījumiem Direktīvā 82/885/EEK.
- (4) Šādi siltuma ģeneratori ir atbrīvoti no šīs direktīvas:
 - a) siltuma ģeneratori kuri tiek apkurināti izmantojot elektrības strāvu
 - b) siltum sūkņus
 - c) savienojums ar centralizētu siltumapgādes staciju
 - d) cietā kurināmā siltuma ģeneratori
 - e) apkures katli ar dūmgāze kondensāciju

3-10 nodaļa. Pilnvarotā institūcija

- (1) Pilnvarotajai institūcijai ir jāapliecina, ka būvizstrādājumi atbilst to noteiktajai tehniskajai specifikācijai
- (2) Institūciju ir jāpilnvaro Valsts Tehnoloģiju un administrācijas institūcija saskaņā ar 1994. gada jūnija 16. aktu Nr. 20 par pilnvarotajām iestādēm.
- (3) Uzņēmumam ir jāakreditē valsts akreditācijas institūcija, lai tā varētu būt pilnvarota iestāde. Tomēr, pilnvarota iestāde, kas nav akreditēta īpašos apstākļos var tikt izvirzīta ar nosacījumu, ka izvirzītā institūcija spēj dokumentēt tai nepieciešamo kompetenci.

3-11 nodaļa. CE marķējums

- (1) CE marķējums norāda uz to, ka produkts atbilst tehniskajai specifikācijai, kas ir norādīta 3-4 nodaļā, pirmajā daļā, punkts (a) līdz (c).
- (2) Sekojošajiem produktiem ir jābūt marķētiem ar CE marķējumu kā tas ir noteikts attiecīgā produkta direktīvā:
 - a) lifti un to attiecīgās drošības sastāvdaļas, kas atbilst noteiktajām pamatprasībām Liftu Direktīvā
 - b) pacelšanas iekārtas, kas atbilst pamatprasībām, kas ir noteiktas Iekārtu Direktīvā
 - c) karstā ūdens apkures katli, kas atbilst karstā ūdens apkures katlu direktīvas pamatprasībām
- (3) CE zīmes piestiprināšana būvizstrādājumiem, kas atbilst Būvizstrādājumu Direktīvai ir brīvprātīga.
- (4) CE marķējumu ir jāpiestiprina ražotājam vai tā pārstāvim.
- (5) CE marķējums sastāv no burtiem "CE" šādā grafiskā formā:

- (6) Ja CE marķējums ir palielināts vai samazināts, modelī esošajām proporcijām ir jāpaliek nemainīgām.

(7) CE marķējums atbilst prasībām, kas ir piemērojamas direktīvai par produktiem un ko tie sevī ietver:

- a) Tās institūcijas identifikācijas numurs, kas piedalās ražošanas kontroles fāzē
- b) ražotāja nosaukums un identifikācijas marķējumu) pēdējie divi tā gada skaitļi kurā marķējums tika uzlikts un, ja nepieciešams, produkta apliecības numurs
- d) deklarētās produkta īpašības, klasifikācija līdzīgi kā tas ir minēts direktīvā, kas attiecās uz produktu.

(8) Vairākām CE marķējuma daļas cik iespējams ir jābūt vienā augstumā un ne mazākām par 5 mm.

(9) Informācijai, kas ir saistīta ar drošību ir jābūt Norvēģu valodā.

3-12 nodaļa. Produkts ar defektu

(1) Būvizstrādājumi, kas ir bojāti saistībā ar to prasībām šajos noteikumos, tajā skaitā nepilnīgu vai nepareizu dokumentāciju, nedrīkst marķēt, pārdot vai izmantot konstrukcijā.

(2) Pirmā daļa attiecās uz būvizstrādājumiem, kas varētu būt bīstami drošībai, veselībai vai videi, pat ja to atbilstība prasībām ir deklarētā.

3-13 nodaļa. Uzraudzības iestāde

(1) Valsts Celtniecības Tehnoloģijas un Administrācijas Institūcija ir būvizstrādājumu uzraudzības institūcija.

(2) Pašvaldības un Reģionālas Attīstības Ministrija ir apelējošā institūcijas attiecībā uz lēmumiem kurus pieņem uzraugošā iestāde.

3-14 nodaļa. Būvizstrādājumu uzraudzība

(1) Uzraugošā institūcija var pieprasīt iesniegt produkta dokumentāciju un citu informāciju, kas ir pieejama saistībā ar pārdošanu un būvizstrādājumu izmantošanu, tajā skaitā atbilstības apliecinājuma dokumentāciju un testēšanu, un izmantoto datu aprēķinus, kas ir izmantoti sagatavojot produkta dokumentāciju.

(2) Uzraugošajai iestādē ir garantēta piekļuve produktiem, telpām, zonām vai citām vietām kuras tā uzskata, ka ir nepieciešams pārbaudīt, lai izvērtētu produktu.

(3) Ja pastās pamats aizdomām, ka būvizstrādājumi, kas bojāti saskaņā ar noteikumiem tiek pārdoti vai izmantoti, celtniecības institūcijām un citām sabiedrības institūcijām, kas strādā ar šo projektu saskaņā ar tiesību aktiem, kas ir izklāstīti 29-7 nodaļa- Plānošana un celtniecības likums jāziņo situācijas uzraudzības iestādei.

(4) Ja ražotājs vai tā pārstāvis atsauc bojātu produktu no tirgus, ziņojums par to ir jāiesniedz uzraudzības iestādē.

3-15 nodaļa. Uzraudzības iestāžu reakcija

- (1) Ja uzraugošā institūcija uzzin, ka būvizstrādājumam nav apmierinošas dokumentācijas saskaņā ar šiem noteikumiem, tajā skaitā, nepilnīga vai nepareiza dokumentācija, tā var izdot administratīvu pavēli pārtraukt pārdošanu un produkta izmantošanu līdz apmierinoša produkta dokumentācija ir pieejama. Uzraugošā institūcija var uzlikt sodu saskaņā ar 32-5 nodaļu- Plānošana un celtniecības likums, ja pavēle netiek ievērota.
- (2) Uzraugošā institūcija var izdot administratīvu rīkojumu atsaukt produktus kā tas ir aprakstīts pirmā nodaļā vai arī pieprasīt veikt citas darbības, lai nodrošinātu, ka produkts atbilstu noteikumiem, kas minēti šajā Reglamentā.
- (3) Uzraugošās institūcijas var uzlikt noteiktu pārkāpumu maksu saskaņā ar 32-8 nodaļu par Plānošanu un celtniecības noteikumiem, ja būvizstrādājumi tiek pārdoti vai izmantoti bez apmierinošas dokumentācijas saskaņā ar šo Reglamentu.
- (4) Gadījumā kad normāla vai saprātīga būvmateriālu izmantošanu var radīt nopietnus drošības riskus, cilvēka veselībai vai videi, uzraugošajai institūcijai var īslaicīgi apturēt tirdzniecību, pārdošanu un produkta izmantošanu, lai veiktu nepieciešamās drošības pārbaudes un drošības novērtējumu.

3-16 nodaļa. *Maksas*

Uzraugošā institūcija var iekasēt maksu par uzraudzības darbu, kas ir saistīts ar produkta uzraudzības veikšanu. Maksas likmi nosaka Valsts Celtniecības un Tehnoloģiju Institūcija

4 Nodaļa Vadība, ekspluatācija un uzturēšana (VEU) dokumentācija

4-1 nodaļa. Ekspluatācijas fāžu dokumentācija

- (1) Atbildīgi dizaineriem un atbildīgie darbuzņēmējiem šajās atbildības jomās ir jānodrošina atbildīgs iesniegums ar dokumentāciju, kas ir nepieciešama, lai apmierinoši veiktu uzsākšanu, vadību, ekspluatāciju un būves uzturēšanu, tehnisko uzstādīšanu un sistēmas.
- (2) Šī prasība neattiecas uz gadījumā kad šāda dokumentācija ir acīmredzami lieka.

4-2 nodaļa. Dokumentācijas saglabāšana ekspluatācijas fāzē

Ekspluatācijas fāzes dokumentācija ir jānodod ēkas īpašniekam kuram tā arī ir jāglabā.

5 Nodaļa Utilizācijas pakāpe

5-1 nodaļa. Utilizācijas pakāpes prasības

- (1) Mērķis ir regulēt virszemes ēku līmeni un kopējo zonu kuru aizņem ēka attiecībā pret nepieciešamo āra atpūtas zonu, ietekmi uz infrastruktūru un vidi. Utilizācijas pakāpi nosaka pēc zemes elementa izmantošanas plāna ko nosaka pašvaldības ģenerālplāns.
- (2) Ēkas utilizācijas pakāpi var noteikt pēc vienas vai vairākām metodēm
 - a) Apbūvētā teritorija (AT)
 - b) Procentuāli apbūvētā teritorija (%-AT)
 - c) Izmantojamā zona (IZ)
 - d) Procentuāli izmantojamā zina (%-IZ).

Regulētajām zonām kurās var iepirkties vai kurās atrodas veikali, utilizāciju vienmēr tiek uzskatīta par izmantojamo platību (IZ)

5-2 nodaļa. Apbūvētā teritorija (AT)

Apbūves zona tiek aprēķinātu uz NS 3940 Zonas un ēkas tilpuma aprēķina pamata, tomēr, tā, lai autostāvvietā tiek iekļauta pēc aprēķinu bāzes saskaņā ar 5-7 nodaļu. Apbūves teritorijas apbūves teritorija tiek apzīmēta m²- AT un jānorāda bez cipariem aiz komata.

5-3 nodaļa. Procentuāli apbūvētā teritorija (%-AT)

Apbūves teritoriju procentos norādi attiecību starp apbūves teritoriju saskaņā ar 5-2 nodaļu un ēkas zemes gabala platību. Apbūves platība procentos tiek pierakstīta %-AT un tiek sniegt bez cipariem aiz komata.

5-4 nodaļa. Izmantojamā zona (IZ)

- (1) Izmantojamā zona ēku būvniecībai uz būvniecības gabala ir jāizsaka m² un bez cipariem aiz komata
- (2) Izmantojamā zona tiek aprēķinātu uz NS 3940 Zonas un ēkas tilpuma aprēķina pamata, tomēr, tā, lai autostāvvietā tiek iekļauta pēc aprēķina bāzes saskaņā ar 5-7 nodaļu.

Papildus tiek piemērots arī sekojošais:

- a) Ēkām kuru stāvu augstums ir lielāks par 3 m, izmantojamā zona tiek aprēķināta tā it kā horizontālā plakne tiktu nolikta ik pēc trīs metriem. To var noteikt plānos par zemes izmantošanu kuros izmantojamo zonu aprēķina nepievienojot hipotētiskās plaknes.
- b) Plānošanas prasībās ir jānosaka kā izmantojamā zona pilnībā vai daļēji zem zemes tiks iekļauta utilizācijas pakāpes novērtējumam.
- c) Izmantojot izmantojamo zonā par energoefektivitātes aprēķinu bāzi, hipnotiskās horizontālās plāksnēs, kas tiek noliktas ik pēc trīs ēkas metriem, tas neattiecas uz ēkām ar griestu augstumu, kas ir augstāks par 3 metriem.

5-5 nodaļa. Procentuāli izmantojamā zona (%-IZ)

Izmantojamā zona procentos norāda uz attiecību starp izmantojamo zonu saskaņā ar 5-4 nodaļu un ēkas zemes gabala platību. Izmantojamās zona procentos tiek pierakstīta % IZ un tā ir jānorāda bez skaitļiem aiz komata.

5-6 nodaļa. Minimālā āra zona (MĀZ)

Mājokļi, skolas, dienas bērnudārzi uc. kad pašvaldība uzskata par nepieciešamu atcelt minimālo āra zonu, plānošanas noteikumos ir jānosaka minimālā āra zona, tajā skaitā spēļu zona. MĀZ ir jāizsaka m² un bez cipariem aiz komata uz vienību/ mājokli/ skolniekiem/ bērniem bērnudārzā uc., un tas ir jāpieraksta m² MĀZ. Āra telpu zona ir tas ēkas zemes gabals uz kura nekas nav uzbūvēts vai ir novietots atstatus no autostāvvietas, un ir piemērots tieši šim mērķim. Terases daļas kuras nav pārklātas ar jumtu un terases kuras ir pārklātas ar jumtu, ievērojot pašvaldības spriedumu var tikt arī uzskatītas par āra telpām.

5-7 nodaļa. Autostāvvietā

Būvatļaujas pieteikumā ir jānorāda kā tiks nodrošināta autostāvvietā. Autostāvvietas zonas ir jāiekļauj utilizācijas pakāpes aprēķinu pamatā. Autostāvvietā skaitam ir jābūt saskaņā ar pašreizējo zonējuma plānu un/ vai pašvaldības ģenerālplāna noteikumiem.

5-8 nodaļa. Apbūves gabals

Šajā nodaļā ar ēkas gabalu tiek domāta zeme, pašvaldības ģenerālplāna izmantojamā zeme vai zonējuma plāns atsevišķi no ēku vai konstrukciju zonas. Ja vien citādi ir noteikts individuāla plāna noteikumos, noteiktā utilizācijas pakāpe arī attiecās uz individuālo īpašumu.

5-9 nodaļa. Ēkas augstums

Karnīzes un jumta kores augstums ir jānorāda kontūr skaitļos vai metros no zemes. Augstumu ir jāizmēra kā tas ir minēts 6-2 nodaļā. Atkāpes no augstuma noteikumiem, kas ir minēt 29-4 nodaļā, pirmajā Plānošana un celtniecības noteikumi daļā ir jānosaka individuālajā plānā. Pašvaldība pēc plāna noteikumiem var noteikt dažādu ēkas daļu augstumu.

6. nodaļa. Aprēķinu un mērījumu noteikumi

6-1 nodaļa. *Stāvu skaits*

Ēkas stāvu skaits ir kopējais izmērīto līmeņu skaits, kas atrodas viens uz otra, un kas veido ēkas galveno un tās papildus daļas. Tomēr, sekojošie līmeņi netiek iekļauti kā stāvu skaits:

- a) pagrabs, kas satur atsevišķu daļu kuras griesti ir zemāki par 1.5 m virs zemes līmeņa ap ēku pēc zemes nolīmeņošanas
- b) antresols ar izmantojamu platību, kas ir mazāka par 1/5 no pamata stāva izmantojamās platības
- c) bēniņi kuri satur papildus daļu un kuru izmantojamā platība ir mazāka par 1/3 no pamata stāva izmantojamās platības

6-2 nodaļa. *Augstums*

- (1) Dzegas augstums ir lielāks par krustpunktu starp ārējo ārējās sienas ārējo virsmu un jumta virsmu. Ja siena ir tornis vai parapets, kas ir augstāks par 0.3 metriem virs jumta virsmas- augstums tiek mērīts no torņa vai parapēta augšas. Dzegas augstums tiek mērīts relatīvi no vidējā reljefa augstuma, kas atrodas ap ēku pēc tam kad zemes līmeņošana ir pabeigta.
- (2) Jumta kores augstums ir augstākais krustošanās punkts starp diviem slīpa jumta segumiem. Jumta augstums tiek mērīts relatīvi pret vidējo reljefa augstumu ap ēku pēc tam kad zemes līmeņošana ir pabeigta.
- (3) Augstums, kas ir aprakstīt 29-4 nodaļas otrajā daļā, Plānošana un celtniecības likumā, ir vidējais fasādes dzegas augstums kurš atrodas ar skatu uz blakus īpašumu.
- (4) Pašvaldība var noteikt savos plānošanas noteikums, ka augstums tiks mērīts relatīvi pret zemes līmeni, esošo reljefu, ielas līmeni vai noteiktu kontūr augstumu (contour height). Gadījumā kad ēka sniedzas pāri blokam, pašvaldība var izlemt kurš augstums tiks izmantos kurā ēkas daļā. Tas pats attiecās uz stūra ēkām un ēkām kuras pārklāj plašu teritoriju vai arī ja tā ir neparastas formas.

6-3 nodaļa. *Distance*

Distance tiek mērīta kā īsākā horizontālā distance starp ēkas fasādi un blakus esošās ēkas fasādes līniju vai blakus esošā īpašuma robežo. Gadījumā kad pastāv izvirzīta ēkas būvdetaļa, distance tiek palielināta par izmēru, kas ir ekvivalenta apjomam par kuru ēkas detaļa ir izvirzīta pārsniedzot 1.0 m no fasādes līnijas.

6-4 nodaļā. *Platība*

Nelieli projekti, kas ir aprakstīti 29-4 nodaļas trešās daļas (b) punktā, Plānošanas un Celtniecības noteikumos, ir ēkas kuras kopējā izmantojamā platība kā arī izstrādātā teritorija nepārsniedz 50 m². Tas pats arī attiecās uz citiem nelieliem projektiem kurus nevar izmērīt izmantojot Norvēģijas Standartu NS 3940 ēkas zonas un tilpuma aprēķinus.

2. SADAĻA - DABAS IETEKME, ĀRĒJAS ZONAS UN ĀRĒJĀ

7. Nodaļa. Aizsardzība pret dabas ietekmi

7-1 nodaļa. Vispārējās prasības attiecībā uz aizsardzību pret dabas ietekmi

- (1) Ēkas ir jānovieto, jāprojektē un jākonstruē tā lai tiktu nodrošināta aizsardzība pret bojājumiem vai būtiskiem dabas izraisītiem traucējumiem.
- (2) Projektu ir jākonstruē tā, lai tiktu nodrošināts, ka konstrukcija, apbūvējamā zeme un tai blakus esošais reljefs netiktu pakļauts bojājumiem vai ievērojamiem projekta traucējumiem.

7-2 nodaļa. Aizsardzība pret plūdiem un vētru

- (1) Ēkas kuras ciestu smagas sekas plūdu dēļ nedrīkst izvietot vietās, kas ir pakļautas plūdiem.
- (2) Jānosaka struktūras plūdu drošības klase zonās kuras ir pakļautas plūdiem. Ēkas ir jāizvieto, jākonstruē vai jāpasargā pret plūdiem tā, lai lielākā nominālā ikgadējā iespējamība pēc šīs tabulas netiktu pārsniegta. Gadījumos kad tiek apdraudēta dzīvība, šīs pašas drošības klases ir jāpielieto zemes nogrūvumu un lavīnu gadījumu izvērtēšanā, skatīt 7-3 nodaļu.

Tabula: Ēkas drošības klases zonās, kas ir pakļautas plūdiem

Plūdu drošības klase	Ietekme	Lielākā nominālā gada varbūtība
F1	neliela	1/20
F2	mērena	1/200
F3	smagas	1/1000

- (3) Pirmā un otra daļa attiecās attiecas uz vētrām.
- (4) Ēkas ir jānovieto vai jāpasargā tā, lai nerastos erozijas bojājumi.

7-3 nodaļa. Aizsardzība pret zemes nogrūvumi un lavīnām

- (1) Ēkas kuras ciestu jo īpaši smagas sekas dēļ zemes nogrūvumiem vai lavīnām, ieskaitot sekundāru zemes nogrūvumu un lavīnu ietekmi, nedrīkst novietot zonās kuras ir pakļautas nogrūvumiem un lavīnām.
- (2) Jānosaka struktūras zemes nogrūvumu/ lavīnu klase zonās kuras ir pakļautas zemes nogrūvumiem un lavīnām. Ēkas ir jāizvieto, jākonstruē vai jāpasargā pret zemes nogrūvumiem un lavīnām tā, lai lielākā nominālā ikgadējā iespējamība pēc šīs tabulas netiktu pārsniegta.

Tabula: Ēkas drošības klases zonās, kas ir pakļautas zemes nogrūvumiem un lavīnām

Zemes nogrūvumu un lavīnu drošības klase	Ietekme	Lielākā nominālā gada varbūtība
S1	neliela	1/100
S2	mērena	1/1000
S3	smagas	1/5000

7-4 nodaļa. Aizsardzība pret nogruvumiem un lavīnām- paisuma viļņu rašanās pēc akmens nogruvumiem

(1) Atļaujas var tik piešķirtas ēku būvēšanai vietās kuras nav iekļautas 7-2 nodaļas pirmajā daļā, zonās kuras ir pakļautas plūdiem dēļ akmens nogruvumiem ja tiek izpildīti sekojošie nosacījumi:

- a) būvniecības ierobežojumu sekas ir smagas un projekta izstrāde ir sabiedrībai svarīga,
- b) personīgā drošība ir atkarīga no pienācīgas drošības sistēmas, kas balstās uz reāla laika monitoringu, brīdinājumiem un evakuācijas, un īpašiem novērtējumiem, kas ir veikti neatkarīgi no tā vai ir vai nav jābūt ierobežojumiem, kas attiecās uz ēkām kuras ir grūti evakuēt. Brīdinājuma periods nedrīkst būt īsāks par 72 stundām un evakuācijas laiks nedrīkst ilgt ilgāk par 12 stundām,
- c) nepastāv alternatīva, piemērota, droša apbūves teritorija,
- d) fiziski drošības pasākumi pret sekundāriem akmens nogruvu ietekmi ir noskaidrota un
- e) izstrāde ir precizēta reģionālajā ģenerālplānā, zemes elementa izmantošana pašvaldības ģenerālplāna vai zonējuma plānā (platība zonējuma plānā), tostarp vides ietekmes izvērtēšanu.

(2) Nelieli izvirzījumi, papildinājumi vai būvēšana zem esošās ēkas ir atļauta bez prasības plānu saskaņā ar pirmo 19. nodaļas (e) punktu Plānošanas un celtniecības noteikumos, tiktāl līdz izvirzījums nerada palielinātu risku dzīvībai un veselībai.

8. Nodaļa. Ārējās teritorijas un ēkas novietojums

8-1 nodaļa. Ārējās teritorijas

Āra telpām ir jābūt adekvāti piemērotām un izstrādātām to funkciju veikšanai. Āra telpas tiek definēts kā izstrādāti piekļuves ceļi, autostāvvietas, āra atpūtas vietas savienotas ar ēku un āra atpūtas zona sabiedrībai kopumā.

8-2 nodaļa. Ārējās teritorijas, kas ir pakļautas universālas pieejamības prasību dizainam

(1) Sekojošajam ir jābūt izstrādātam tā, lai tas būtu universāli pieejams saskaņā ar reglamenta noteikumiem:

- a) āra telpas sabiedrībai kopumā
- b) kopējā āra telpu zona lielākās dzīvojamās zonās
- c) ārpus telpu zona ēkām kurām ir nepieciešams lifts
- d) ārpus telpu zona ēkām, kas ir paredzēts plašai sabiedrībai
- e) ārpus telpu zona darba ēkām

(2) Pirmā daļa neattiecas uz tiem gadījumiem kad āra telpu zona vai daļā no āra telpu zonas, saskaņā ar tās funkcijām ir nepiemērota cilvēkiem ar kustības traucējumiem.

8-3 nodaļa. Ēku novietojums

Ēkas ir jābūt pielāgotai reljefam ar labu arhitektūru, tai ir jābūt vizuāli estētiskai, jābūt labi pielāgotai dabas apstākļiem, tai ir jābūt drošai, veselīgai, videi draudzīgai, pieejamai, lietojamai un enerģijas vajadzības apmierinošai. Ēku ir jānovieto ņemot vērā gaismas, saules apstākļu, kā arī skaņas un vibrācijas faktorus.

8-4 nodaļa. Āra atpūtas teritorijas

- (1) Āra telpu atpūtas teritorija saskaņā ar to funkciju ir jāpiemēro atpūtai, rotaļām un aktivitātēm dažādām vecuma grupām.
- (2) Āra telpu atpūtas teritorija ir jānovieto un jāveido tā lai tās kvalitāte būtu laba, tajā skaitā attiecībā pret gaismas un saules apstākļiem, skaņu un vides ietekmi.
- (3) Āra telpu atpūtas zona ir jāveido tā lai cilvēkiem nenāktos riskēt. Rotāļu zonas ir jāpasargā no satiksmes. Līmeņu atšķirībai ir jānodrošina, lai novērstu krišanas radītas traumas.
- (4) Ēkām saskaņā ar to funkciju ir jābūt apveltītām ar āra telpu atpūtas zonu.
- (5) Sekojošais attiecās uz āra telpu rekreācijas zonām uz kurām attiecās vispārējās pieejamības prasības:
 - a) Izstrādātās zonas, kas ir atliktas rotaļām un atpūtai ir jāatrodas horizontālā laukā kurš ir vismaz 1.6 m x 1.6 m liels, ļaujot dalībniekiem ņemt līdzdalību un to taisnīgi izmantot.
 - b) Līmeņa starpība starp izstrādātajām āra telpām ir jānodrošina un/ vai jāmarķē ar vizuāliem un taustāmiem līdzekļiem.
 - c) Kolonnas, margas uc. jāveido vizuālu kontrastu ar apkārti.
 - d) Jābūt telpai kurā ir uzstādīta ratiņ krēslu sēdvietā.
 - e) Izstrādātās peldvietas ir jāaprīko vai jāveido tā lai tiktu nodrošināta viegla piekļuve un viegla izkļūšana no ūdens.

8-5 nodaļa. Vispārējās prasības saistībā ar gājēju piekļuvi un staigāšanas līnijām

- (1) Gājēju piekļuves ceļiem ir jābūt drošiem un tiem ir jābūt izveidotiem paredzot satiksmi un transportu. Gājēju piekļuves ceļi tiek definēti kā takas no braucamā ceļa vai autostāvvietas līdz ieejai ēkā un āra atpūtas zonai, vai starp tām.
- (2) Galvenās pastaigu līnijas, kas šķērso zonas lielās atklātos laukumos un laukumos, kas ir pakļauti universālas pieejamības prasību dizainam, staigājamā zona ir skaidri jānorobežo vai jāatzīmē ar vadlīnijām. Jāizvairās no ceļa zīmju uzstādīšanas uz ceļiem, kas sniedz maldinošas norādās.

8-6 nodaļa. Veidi kā gājējs var piekļūt ēkai

- (1) Gājēju piekļuves ceļi pie struktūras, kas satur dzīvojamās vienības nedrīkst būt aprīkoti ar pakāpieniem un maksimālais slīpums nedrīkst pārsniegt 1: 20. Slīpums 1:12 ir pieļaujams īsās iedaļās līdz 3.0 m garumam. Pēc katriem 0.6 m augstuma atstarpēm ir jābūt atpūtas platformai vismaz šādā izmērā: 1.6 m x 1.6 m. Ja teritorija ir pārāk stāva, lai izpildītu šīs slīpuma prasības, prasība par gājēju piekļuvi kurā neatrodas pakāpieni un slīpuma prasības līdz ēkai, kas satur mājokli kuram nav lifta, neattiecas.
- (2) Gājēju piekļuves ceļi pie struktūras, kas satur dzīvojamās vienības nedrīkst būt aprīkotas ar pakāpieniem un maksimālais slīpums nedrīkst pārsniegt 1: 20. Slīpums 1:12 ir pieļaujams īsās iedaļās līdz 3.0 m garumam. Pēc katriem 0.6 m augstuma atstarpēm ir jābūt atpūtas platformai vismaz šādā izmērā: 1.6 m x 1.6 m. Ja reljefs ir pārāk stāvs, lai izpildītu 1:20 ceļa slīpuma prasību, maksimālajam slīpumam ir jābūt 1: 20.
- (3) Gājēju piekļuves ceļi līdz ēkai kura satur dzīvojamo vienību kurā ir jābūt liftam, un ēka ievērojot vispārējās pieejamības prasības izstrādi ir arī jābūt aprīkotai ar:
 - a) minimālo atstarpes izmēru 1.8 m platumā. Īsākos posmos minimālais platumas drīkst būt 1.4 m. Maksimālais pakāpiena slīpums- 2 procenti
 - b) stingru, nespīdīgu virsmu
 - c) vizuāli redzamu un aptaustāmu norobežojumu

d) nepieciešamo apgaismojumu

(4) Gājēju piekļuves ceļi līdz ēkai, kas ir pakļauti dzīrojamas ēkas piekļuves prasībām ir jābūt vismaz 1.6 m platiem. Minimālais platums 1.4 m platumā ir atļauts īsākās sadaļas.

8-7 nodaļa. Gājēju piekļuve āra atpūtas teritorijām, kas ir pakļautas universālas piekļuves prasību dizainam

Gājēju piekļuves ceļi uz āra atpūtas zonu, kas ir pakļauti vispārējās pieejamais prasībām nedrīkst būt aprīkoti ar pakāpieniem, maksimālais slīpums nedrīkst pārsniegt 1:20. Slīpums 1:12 ir pieļaujams īsās iedaļās līdz 3.0 m garumam. Pēc katriem 0.6 m augstuma atstarpēm ir jābūt atpūtas platformai vismaz šādā izmērā: 1.6 m x 1.6 m. Šajos gadījumos kad viena vai vairākas atpūtas zona kalpo vienādu funkcijai, vismaz vienai no tām ir jāatbilst aprīkotai ar gājēju ceļu kurš atbilst drošības prasībām. Citi gājēju piekļuves ceļi nedrīkst pārsniegt 1: 10 slīpumu. Ja reljefs ir pārāk slīps, lai atbilstu 1:20 prasībai, maksimālais slīpums var būt 1: 10. Turklāt, piemēro sekojošus kritērijus:

- a) minimālajam atstarpes izmēram ir jābūt 1.8 m platumā. Īsākos posmos minimālais platums drīkst būt 1.4 m. Maksimālais pakāpiena slīpums- 2 procenti
- b) virsmai ir jābūt stingrai, neslidenai, tai ir jābūt vizuāli redzamai un ir jābūt aprīkotai ar aptaustāmu norobežojumu

8-8 nodaļa. Transportlīdzekļu piekļuve

Ēkām ir jābūt aprīkotām ar apmierinošu transporta piekļuves ceļu, kas ir piemērots ēkas funkcijām.

8-9 nodaļa. Autostāvvietas un citas stāvvietas

- (1) Ēkas ir jāaprīko ar nepieciešamām autostāvvietām un stāvvietām, kas ir piemērotas ēkas funkcijām.
- (2) Ēkai ir jābūt aprīkotai ar apmierinošu stāvvietu sagaidāmo preču piegāžu saņemšanai.
- (3) Ēkas kuras satur dzīvojamas telpas kurās ir jāatrodas liftam un ēka ir pakļauta vispārējās pieejamības prasībām, ir jābūt aprīkotai ar apmierinošu auto stāvvietu skaitu priekš personām ar kustību traucējumiem un apmierinošu citu stāvvietu skaitu priekš ratiņ krēsliem, bērnu ratiņiem, uc. Sekojošais attiecās uz stāvvietām:
 - a) Auto stāvvietām ir jābūt netālu no galvenās ieejas.
 - b) Autostāvvietām ēkās ir jāatrodas netālu no lifta.
 - c) Stāvvietām ir jābūt apmierinoši izgaismotām un skaidri marķētām un iezīmētām.
- (4) Āra teritorijām plašai sabiedrībai ir jābūt aprīkotām ar apmierinošu auto stāvvietu skaitu cilvēkiem ar kustību traucējumiem un stāvvietām priekš ratiņ krēsliem, ratiņiem, uc. Sekojošais attiecās uz autostāvvietām:
 - a) Auto stāvvietām ir jābūt netālu no galvenās ieejas.
 - b) Stāvvietām ir jābūt apmierinoši izgaismotām un skaidri marķētām un iezīmētām.

8-10 nodaļa. Pakāpieni āra telpās

- (1) Pakāpieniem āra telpās ir jābūt viegli un droši nevīlējamiem.
- (2) Pakāpieni āra telpās kuri ir pakļauti vispārējās pieejamības prasībām ir arī:
 - a) jābūt ar vienmērīgu slīpumu un katram stāvvadam ir jābūt vienādā augstumā
 - b) margām ir jābūt visu kāpņu garumā, un tām ir jābeidzas pēc pirmā un pēc pēdējā pakāpiena ar noapaļotu malu

- c) aptaustāmas un vizuāli redzamas brīdinājumā zīmes pirms augstākā pirmā soļa, un informējošais lauks pirms un uz pirmā pakāpiena, kā arī vizuāli marķēts lauks uz citu pakāpienu priekšējās malas.

9. Nodaļa. Ārējā vide

9-1 nodaļa. Vispārējās ārējās vides prasības

Ēku ir jāprojektē, jākonstruē, jālieto un jānojauc, kā arī atkritumi ir jāvadā tādā manierē, kas radītu vismazāko iespējamo ietekmi uz dabas resursiem un ārējo vidi.

9-2 nodaļa. Vielas kuras rada veselības un vides risku

Jāizvēlas tādi būvizstrādājumiem kuri nesatur vai satur ļoti mazu daudzumu vielu, kas rada draudus veselībai vai apdraud dabu.

9-3 nodaļa. Augsnes piesārņojums

Apsekošana ir jāveic, lai noskaidrotu vai zeme ir piesārņota vietā kur tiek plānots būvēt ēku. Jebkāds piesārņojums kurš ir atrast zemē ir jāapstrādā saskaņā ar 2. Reglamenta nodaļu, kas ir saistīts ar piesārņojuma kontroli (Piesārņojuma noteikumi).

9-4 nodaļa. Atlasītie biotopi

Sekojošie noteikumi attiecās uz situācijām kad tiek noteiktas regulas saskaņā ar 52. un 53. piekto nodaļu, Dabas daudzveidības Aktu par specifisku biotopu, kurš ir parādījies pašvaldībā un šī biotopa apstākļi vēl nav precizēti juridiski saistošā plānā.

- a) Celtniecībā, izvietošanā un projekta projektēšanā, jo īpaši ir jāņem vērā atlasīto biotopu parādīšanās, lai izvairītos no biotopa samazināšanas un ekoloģiskā statusa piešķiršanas.
- b) Kad ietekme uz izvēlēto biotopu vēl nav noskaidrota saskaņā ar noteikumiem, kas ietekmē izvērtēšanu pēc 4. nodaļas Plānošanas un celtniecības noteikumos, izstrādātājam ir jā sagatavo novērtējums- kā projekts var ietekmēt biotopu.

9-5 nodaļa. Atkritumi

- (1) Ēkām ir jānodrošina apzināti pamatots dzīves ilgums, tā lai atkritumu daudzums nepārsniegtu ēkas dzīves ilgumu un tiktu samazināts līdz minimumam.
- (2) Atkritumi nozīmē materiālus un ēkas, renovācijas vai ēkas nojaukšanas, celtniecības un uzstādīšanas objektus. Atkritumi, kas sastāv no izrakstās augsnes veicot celtniecību netiek iekļauta šajos noteikumos.
- (3) Jāizvēlas tādi celtniecības produkti, kas ir piemēroti atkārtotai izmantošanai un pārstrādei.

9-6 nodaļa. Atkritumu apsaimniekošanas plāns

- (1) Sekojošo tipu projektu atkritumu apsaimniekošanas plānoto atkritumu tipi un kvantitāte ir jāpaskaidro ja:
 - a) būvniecība, papildinājumi, paplašināšanās un celtniecība zem ēkas, ja projekts pārsniedz 300 m² izmantojamās platības
 - b) būtiskas izmaiņas, tajā skaitā fasādes pārveidošana vai ja notiek būtisks ēkas remonts kurš ietekmē ēkas daļas kuras ir lielākas par 100m² izmantojamās platības
 - c) ēkas vai tās daļas nojaukšana kuras izmantojamā platība ir lielāka par 100m²

- d) celtniecība, papildināšana, paplašināšana, būvniecība zem ēkas, modificēšana vai ēkas nojaušana un uzstādīšana ja projekt sastāv no vairāk nekā 10 metriskajām tonnām ēkas un būvgružu
- (2) Projekts kurš ietekmē vairāk nekā vienu ēku, struktūru vai instalāciju ir jāuzskata par vienotu.

9-7 nodaļa. Bīstamo atkritumu un vides atjaunošanas plāna apsekošana

- (1) Kad jau pastāvoša ēka tiek modificēta vai nojaukta, ir jāveic ēkas elementu, instalāciju un citu bīstamo atkritumu apsekošana, skatīt 11-4 Reglamenta nodaļu par atkritumu apstrādi reģenerēšanu (Atkritumu Reglaments.)
- (2) Projektiem, kuri ir minēti 9-6 nodaļas, pirmajā daļā, (b) līdz (d) punktam ir jāizveido atsevišķs vides restaurācijas plāns
- (3) Vides restaurācijas plānam, kā minimums ir jāsaturs informācija par:
- a) kurš veica apsekošanu
 - b) apsekošanas datums
 - c) celtniecības gads un kam iepriekš izmantots, ja tas ir zināms
 - d) materiālu pārbaudes un analīžu reprezentatīvie materiāli
 - e) bīstamo atkritumu rašanās un to daudzums pēc to tipa
 - f) bīstamo atkritumu atrašanās vieta ēkā, jānorāda ar fotogrāfiju vai zīmējumu šaubu gadījumā
 - g) Kā bīstamie atkritumi tiek identificēti ar marķējumu, zīmi vai citā veidā
 - h) kā tiek plānots atbrīvoties no bīstamajiem atkritumiem
 - i) kur tiek plānots nogādāt bīstamos atkritumus
 - j) visi atrastie bīstamie atkritumi, apkopoti tabulā

9-8 nodaļa. Atkritumu šķirošana

Vismaz 60 procenti no atkritumu svara, kas nāk no projekta atsaucoties uz 9-6 nodaļas, pirmo daļu, ir jāsašķiro dažāda tipa atkritumos un jānogādā apstiprinātā atkritumu nodošanas punktā vai tieši uz to pārstrādes vietu.

9-9 nodaļa. Galīgais pārskats pār faktisko atbrīvošanos no atkritumiem

Projektiem kuri ir minēti 9-6 nodaļas, pirmajā daļā, ir jāsaturs gala ziņojumā kurā ir aprakstīts faktiskais atkritumu tips un daudzums kurš ir apsaimniekots. Piegāde uz atkritumu nodošanas punktu vai tiešajā atkritumu pārstrādes punktā ir jādokumentē.

9-10 nodaļa. Izmešu prasības attiecība uz ar malku kurināmajām krāsniņām

- (1) Slēgti degošās malkas sildītājiem ir jābūt atbilstoši izstrādātiem, lai novērstu piesārņojumu. Izmeši no šādas krāsniņas nedrīkst pārsniegt vērtību, kas ir noteikta Norvēģijas Dūmu izmešu- Noteikumos.
- (2) Gadījumos kad vecāki sildītāji ir vēsturiski vērtīgi, ir nepieciešams apsvērt kultūrvēsturiskās ēkas interjera antīkumu un saglabāšanas vērtību, sildītājus ar vēsturisku vērtību drīkst izmantot.

3. SADAĻA – PRASĪBAS SAISTĪBĀ AR ĒKU

10. Nodaļa. Ēkas drošība

10-1 nodaļa. Personīgā un materiālā drošība

Ēkas ir jānovieto, jāprojektē un jābūvē tā, lai tā neapdraudētu cilvēkus un mājdzīvniekus, kā arī ir jāpārliedz, ka sabrukšanas gadījumā sabiedrībai nerastos nepieņemami lieli bojājumi vai zaudējumi.

10-2 nodaļa. Ēkas drošība

- (1) Būvuzturēšanas īpašībām un materiāliem ir jānodrošina, ka ēkas mehāniskās pretestības un stabilitātes pamatprasības tiek ievērotas.
- (2) Ēkas ir jākonstruē un jāprojektē tā, lai tiktu sasniegts apmierinošs drošības līmenis pret negadījumiem un tām ir jābūt gana stingrām un stabilām pret slodzēm, kas var rasties to paredzētās izmantošanas laikā. Šīs prasības attiecas uz ēkām, kas atrodas būvniecības stadijā un ēkām, kas ir jau pabeigtas.
- (3) Ēkas mehāniskās pretestības un stabilitātes pamatprasības sevī iekļauj zemes kondīciju un celtniecības drošības pasākumus, pēc pabeigšanas tai ir jāatbilst Norvēģijas Standartam NS-EN 1990 Eurocode: Ēkas projekta pamati un papildus standarti NS-EN sērijās, 1991 to NS-EN 1999, ar asociēto valsts papildinājumu.

10-3 nodaļa. Krišana un sadursme ar ēku

- (1) Jumta un fasādes materiāli kopā ar piestiprinošo tehniku un iekārtām ir jānostiprina, lai tie nenokristu paredzamos klimata apstākļos un zem dizaina slodzes.
- (2) Ēkas ir jānodrošina tā, lai ledus un sniegs nevar iekrist vietās kurās var atrasties cilvēki vai mājdzīvnieki.
- (3) Distance starp zemi un jumta izvirzījumu, un citiem nekustīgiem vai kustīgiem komponentiem, kuri atrodas ēkā virs galvas ir apmierinoši jānodrošina, lai nenotiktu sadursme.

11. Nodaļa. Ugunsdrošība

Vispārējie noteikumi saistībā ar ugunsdrošību

11-1 nodaļa. Drošība ugunsgrēka gadījumā

- (1) Ēkām ir jābūt tā plānotām un konstruētām, lai tiktu nodrošināts pienācīgs drošības līmenis ugunsgrēka gadījumā attiecībā uz cilvēkiem, kas šajā laikā atrodas ēkai, attiecība uz ēku, materiālajām vērtībām, vidi un sociālo faktoru.
- (2) Jāpastāv adekvātai iespējai glābt cilvēkus un mājdzīvniekus un efektīvi nodzēst ugunsgrēku.
- (3) Ēkai ir jābūt novietotai, projektētai un celtai tā, lai tiktu nodrošināta minimāla uguns izplešanās uz citām ēkām.
- (4) Ēkas, kuras degšana var nopietni apdraudēt vidi vai ietekmēt citas kopienas materiālās intereses, ēka ir jāprojektē un jābūvē tā, lai citi iespējamie kopienas materiālie un vides bojājumi būtu minimāli.

11-2 nodaļa. Riska klases

Balstoties uz uguns draudiem, kas apdraud dzīvību un veselību, ēku vai atsevišķas ēkas daļas ir jāklasificē bīstamības klasēs, kas ir saskaņā ar zemāk esošo tabulu. Bīstamības klasēm ir jābalstās uz dizaina un konstrukcijas pamatiem, lai tiktu nodrošināta evakuācija un glābšana ugunsgrēka gadījumā.

Tabula: Riska klases

Riska klases	Ēkas, kas ir projektētas tikai sporādiskai cilvēku klātbūtnei	Cilvēki ēkā ir pazīstami ar evakuācijas iespējām, tajā skaitā evakuācijas ceļiem un var nokļūt drošība bez citu palīdzības	Ēkas, kas ir paredzētas nakšņošanai	Ēkas paredzētais lietojums nerada ievērojamu ugunsbīstamību
1	jā	jā	nē	jā
2	jā/nē	jā	nē	nē
3	jā	jā	nē	jā
4	jā	jā	jā	jā
5	jā	nē	nē	jā
6	jā	nē	jā	jā

11-3 nodaļa. Uguns bīstamības klases

Balstoties uz sekām ko uguns var radīt saistībā ar dzīvības, veselības, sociālo interešu un vides, ēkas vai dažādām citām ēkas daļām ir jā kategorizē ugunsbīstamības klasēs pēc zemāk esošās tabulas. Ugunsbīstamības klases nodrošina dizaina un konstrukcijas bāzi, lai tiktu nodrošināta ēkas nestspēja ugunsgrēka gadījumā.

Tabula: Ugunsbīstamais klases

Ugunsbīstamais klases	Sekas
1	Mazas
2	Mērenas
3	Nopietnas
4	Loti nopietnas

II Nestspēja un stabilitāte uguns un sprādziena gadījumā

11-4 nodaļa. Nestspēja un stabilitāte

- (1) Būvēm ir jābūt projektētam un konstruētām tā, lai ēka būtu nodrošināta kā kopums, kā arī individuālām daļām ir jā sasniedz atbilstošs drošības līmenis attiecībā pret nestspēju un stabilitāti.
- (2) Termiskā uguns enerģijas slodze un paredzamais uguns progress ēkā ir jāņem vērā veicot projektēšanu attiecībā uz nestspēju un stabilitāti ugunsgrēka gadījumā.
- (3) Ēkas nesošajai sistēmai saskaņā ar ugunsbīstamības 1. un 2. klasei ir jābūt tā projektētai, lai tiktu uzturēta adekvāta nestspēja un stabilitāte uz laiku, kas ir nepieciešams, lai varētu notikt glābēju un mājdzīvnieku evakuācija no ēkas.
- (4) Galvenā ēkas nesošā sistēma saskaņā ar ugunsbīstamības 3. un 4. klasi ir jāprojektē tā, lai tiktu saglabāta apmierinoša nestspēja un stabilitāte visu degšanas laiku, jo to var modelēt.
- (5) Sekundārās ēkas un ēkas kuras nes tikai viena stāva slodzi jumtu ir jābūt tā projektētām, lai tiktu uzturēta apmierinoša nestspējas kapacitāte un stabilitāte uz laiku, kas ir nepieciešams, lai glābēji iekš vai uz ēkas var evakuēties.

11-5 nodaļa. Drošība sprādziena gadījumā

Sekundārās ēkas un ēkas kuras nes tikai viena stāva slodzi jumtu ir jābūt tā projektētām, lai tiktu uzturēta apmierinoša nestspējas kapacitāte un stabilitāte uz laiku, kas ir nepieciešams, lai glābēji iekš vai uz ēkas var evakuēties.

III Veicamie pasākumi, lai novērstu uguni un tās attīstību, uguns izplešanos un dūmošanu

11-6 nodaļa. Veicamie pasākumi, lai neļautu ugunij izplesties starp ēkām

- (1) Ugunsgrēkam nedrīkst ļaut izplesties starp ēkām, lai tiktu nodrošināta cilvēku un mājdzīvnieku drošība un lai uguns neradītu nesamērīgi lielus finansiālos zaudējumus vai sociālās sekas.
- (2) Distancei starp mazstāvu ēkām ir jābūt vismaz 8.0 m ja vienīgi tiek veikta pasākumi, kas neļauj ugunij izplesties starp ēkām laikā, kas ir nepieciešams lai notiktu evakuācija citās ēkās. Šie noteikumi neattiecas uz mazstāvu ēkām, kas sastāv tikai no vienas dzīvojamās vienības.
- (3) Kad mazstāvu ēkas tiek būvētas ar distanci starp tām, kas ir mazāka par 8.0 m starp tām, ēkas kopējā bruto platība ir jāierobežo tā, lai uguns neradītu nesamērīgi lielus finansiālos zaudējumus, ja vienīgi tiek veikti citi pasākumi, lai novērstu šādus zaudējumus.
- (4) Daudzstāvu ēku minimālajai distancei ir jābūt vismaz 8.0 m no citas ēkas, ja vienīgi ēka ir izveidota tā, lai uguns nevarētu izplesties visas degšanas laikā.
- (5) Ēkas kuras vai nu to rakstura vai aktivitāšu dēļ, kas tajās notiek rada, jo īpaši augstu iespēju, ka uguns varētu izplesties ir jāprojektē, jāceļ un jānodrošina vai jānovieto tā, lai tiktu nodrošinātu, jo īpaši augsta varbūtība, ka uguns izplešanās uz citām ēkām ir samazināta līdz pieļaujamajam līmenim.

11-7 nodaļa. Ugunsgrēka nodalījumi

- (1) Ēku ir jāiedala ugunsgrēka nodalījumos tā, lai uguns vienā nodalījumā neradītu nesamērīgu lielus finansiālus vai materiālus zaudējumus. Veicot attiecīgos ugunsdzēsības pasākumus ugunsgrēka nodalījumā kurā tas ir sācies ir jāvar ierobežot.
- (2) Uguns nodalījumā ar dažādām uguns klasēm, uguns īpašību barjera starp dažādām uguns klasēm ir jānosaka pēc augstākās uguns klases. Apakšējo stāvu ugunsbīstamības klasei ir jābūt vismaz tik pat augstai kā augstākajos stāvos.

11-8 nodaļa. *Uguns šūnas*

- (1) Ēkas ir atbilstoši jāsadala uguns šūnās. Zonas kuras rada cita līmeņa draudus dzīvībai un veselībai un/ vai kurās uguns izcelšanās risks atšķiras ir jāatdala ar uguns šūnām, ja vienīgi tāds pats drošības līmenis ir sasniedzams veicot citus drošības pasākumus.
- (2) Uguns šūnas ir jākonstruē tādā manierē tā, lai tiktu novērsta uguns izplešanās un degšanas gāzu izplešanās citās uguns šūnās, laikā kurš ir nepieciešams, lai notiktu evakuācija un glābšana.

11-9 nodaļa. produktu un materiālu degšanas īpašības

- (1) Ēkas ir jāprojektē un jākonstruē tā, lai tiktu nodrošināta minimāla varbūtībā, ka uguns varētu rasties, attīstīties un izplesties. Jāņem vērā struktūras izmantošana un laiks, kas ir nepieciešams lai evakuētos un veiktu glābšanu.
- (2) Produktiem un materiāliem nedrīkst piemist īpašības, kas nepieņemami attīsta uguni. Svārs norāda uz aizdegšanās, karstuma nodošanas, dūmu rašanos, degošo pilienu (burning drops) un pārklāšanās laika iespēju.

11-10 nodaļa. Tehniskā instalācija

- (1) Tehniskās instalācijas ir jāprojektē un jāuzstāda tā, lai instalācija būtiski nepalielinātu ugunsgrēka un dūmu izplešanās risku.

(2) Instalācijas kurām ir paredzēts veikt kādu funkciju ugunsgrēka laikā ir jāprojektē un jābūvē tā, lai to funkcionēšana turpinātos nepieciešamo laiku. Tas sevī arī ietver nepieciešamo ūdens, elektrības un signālu padevi, kas ir nepieciešama, lai instalācija turpinātu funkcionēt.

IV Evakuācijas un glābšanas atvieglošana

11-11 nodaļa. Vispārējās prasības saistībā ar glābšanu un evakuāciju

- (1) Ēkām ir jābūt tā projektētām un celtām, lai evakuācija un glābšana varētu notikt ātri. Jāņem arī vērā cilvēkus ar kustības traucējumiem.
- (2) Laikam, kas ir pieejams, lai evakuēts no ēkas ir jābūt lielākam par laiku, kas ir nepieciešams, lai no tās evakuētos. Jāiekļauj adekvāta drošības rezerve.
- (3) Uguns šūnām ir jābūt tā novietotām, un to iekšējai apdarei ir jābūt tā izveidotām, lai tās veicinātu ātru un efektīvu brīdināšanu, evakuāciju un glābšanu.
- (4) Evakuācijas ceļam no vietas līdz izejai no uguns ceļa ir jābūt atbrīvotam un jāveicina ātru un efektīvu evakuāciju.
- (5) Laikā, kad cilvēki izmantotu uguns šūnas vai evakuācijas ceļus, ne temperatūra, ne dūmu koncentrācija vai gāzes, vai kādi citi apstākļi nedrīkst kavēt evakuāciju.
- (6) Zīmēm, simboliem un tekstam, kas norāda uz evakuācija ceļu un drošības aprīkojumu ir jābūt salasāmam un saprotam bēgšanas laikā, kad notiek uguns dūmu izveide.

11-12 nodaļa. Pasākumi, kas ietekmē evakuāciju un glābšanas laiku

- (1) Ēkās, kuras ir projektētas aktivitātēm, kas var izraisīt evakuāciju vai glābšanu, kas var aizņemt ilgu laiku ir jāīsteno proaktīvi pasākumi, kas paildzinātu evakuācijas laiku. Kā minimums ir jāievēro turpmāk minētais:
 - a) Ēkas vai ēkas daļas, kas ir iekļautas ugunsbīstamības 4. klasē, kurām ir nepieciešams lifts ir jābūt aprīkotām ar ugunsdzēsības sistēmu Ēkas daļām ar un bez automātiskās ugunsdzēsības sistēmu ir jābūt aprīkotām ar atsevišķu ugunsgrēka sadaļu.
 - b) Ēkas, kas ir iekļautas 6. bīstamības klasē ir jābūt aprīkotām ar automātisko ugunsdzēsības sistēmu.
 - c) Pagaidu ēkas un ēkas, kas nav savienotas ar valsts vai līdzvērtīgu privāto ūdens apgādes sistēmu, var tikt atbrīvotas no prasības pēc automātiskās ugunsdzēsības sistēmas.
 - d) Gadījumos kuros ir nepieciešama automātiskā ugunsdzēsības sistēma, var arī izmantot citus drošības pasākumu, kas kavētu, ierobežotu vai kontrolētu uguns lokāciju vietā kurā tā ir izcēlusies.
- (2) Ēkām ir jābūt aprīkotām ar iekārtām, kas ļauj ātri atklāt uguni, tādējādi samazinot nepieciešamo evakuācijas laiku. Kā minimums jāievēro sekojošais:
 - a) Ēkas, kas ir projektētas priekš aktivitātēm, kas ir iekļautas 2.-6. bīstamības klasē ir jābūt aprīkotām ar ugunsdrošības signalizāciju.
 - b) Ēkas kuras ir paredzētas tika dažiem cilvēkiem un mazās ēkas var izmantot dūmu detektoru ja evakuācijas situācija ir ļoti vienkārša un skaidra. Dūmu detektorus ir jāsavieno ar elektrību un tie ir jāaprīko ar rezerves bateriju. Ja uguns šūnā ir nepieciešams vairāk nekā viens dūmu detektors tos ir jāsavieno virknē. Ēkas kurās nav elektro apgādes ir jāizmanto dūmu detektors kurš darbojās izmantojot baterijas.

(3) Ēkas kurās atrodas daudz cilvēku vai kurās evakuācijas un bēgšanas ceļi ir gari un tie ietver virziena maiņu, šādus evakuācijas ceļus ir jāizgaismo un jāmarķē tā, lai evakuācija notiktu ātri un efektīvi. Lielas ēkas un ēkas, kas ir projektētas lielam cilvēku skaitam, kā arī ēkas, kas ir projektētas aktivitāšu veikšanas, kas ir iekļautas 5. un 6. ugunsbīstamas klasē ir jāaprīko ar apmierinošu ceļveža sistēmu.

(4) Ēkas, kas ir iekļautas ugunsbīstamības 5. un 6. klasē, kā arī citas ēkas, kas ir paredzētas plašai sabiedrībai kā arī darba ēkas ir jāaprīko ar evakuācijas plāniem pirms tā tiek aizņemta.

(5) Tehniskās ugunsdzēsības iekārtas, kas ir paredzētas evakuācijas un glābšanas veikšanai ir skaidri jāidentificē ar zīmēm, ja vienīgi šis aprīkojums ir paredzēts cilvēkiem vienā dzīvojamajā vienībā, tad var uzskatīts, ka cilvēki ir iepazinušies ar tās lokāciju.

11-13 nodaļa. Izeja no uguns šūnām

(1) Ugunsgrēka šūnām ir jābūt aprīkotām ar vismaz vienu izeju, kas ved uz drošu lokāciju izeju uz diviem neatkarīgiem evakuācijas ceļiem vai vienu izeju ar diviem alternatīviem evakuācijas virzieniem, kas noved pie neatkarīgas evakuācijas izejas vai drošā lokācijā.

(2) Ugunsgrēka šūnas ēkās, kas ir iekļautas 4. bīstamības klasē un kura sastāv no līdz pat 8 stāviem var būt aprīkota ar kāpņu telpu, kas kalpo kā evakuācijas ceļš. Dzīvojamajām vienībām ir jābūt aprīkotām ar vismaz vienu logu vai balkonu, kas ir pieejams glābšanai un ugunsdzēsības pasākumu veikšanai, skatīt 11-17 nodaļu.

(3) Ugunsgrēka šūnas, kas sastāv no vairāk nekā viena stāva vai kurām ir antresols ir jābūt aprīkotām ar vismaz vienu izeju katrā stāvā. Ēkām kuras ir iekļautas 1., 2., 3., un 4. ugunsbīstamas klasē ir jābūt aprīkotām ar izeju šajos līmeņos kopā ar ieejas līmeni, tās var arī būt aprīkotas ar logiem, kas veicinātu drošu evakuāciju.

(4) Mazstāvu ēkās kuras ir paredzētas aktivitātēm, kas ir kļautas 1., 2., 3., un 4. bīstamības līmeni, izeja no uguns šūnas var novest vai nu drošā lokācijā vai uz evakuācijas ceļa kurš ved tikai vienā evakuācijas ceļa virzienā, katrai ugunsdrošības šūnai ir jābūt aprīkotai ar tai speciālu projektētu logu, kas ir veicinātu drošu evakuāciju.

(5) Uguns šūnām kas ir paredzētas lielākam cilvēku daudzumam ir jābūt aprīkotām ar adekvātu skaitu un kā minimums divām izejām, kas ved uz evakuācijas izeju.

(6) Izeja no uguns šūnas, kas ir paredzēta sporādiskai cilvēku klātbūtnei var iet cauri citai ugunsdrošības šūnai.

(7) Durvīm uz glābšanas ceļiem ir jābūt projektētām un tā konstruētām, lai tiktu nodrošināta ātra evakuācija un sastrēguma rašanās risks tiktu novērsts. Kā minimums ir jāievēro sekojošais:

- a) Durvīm ir jābūt adekvāti platām un augstām, tās ir jāvar viegli atvērt bez atslēgas.
- b) Durvīm ir jāveras uz āru- izejas virzienā. Evakuācijas durvis var vērties arī uz iekšpusi, pretēji evakuācijas virzienam, ja nepastāv sastrēguma rašanās risks evakuācijas laikā.

11-14 nodaļa. Evakuācijas ceļi

(1) Evakuācijas ceļiem ir jābūt tīriem un viegli saprotamiem, tiem ir jāved uz drošu lokāciju. Tiem ir jābūt adekvātā platumā un konstruētiem kā atsevišķām ugunsdrošības šūnām, kas ir paredzētas ātrai un efektīvai evakuācijai.

(2) Kad evakuācijas ceļš šķērso vairāk nekā vienu stāvu, kāpnēm ir jābūt atdalītām no pārējā evakuācijas ceļa un citām ugunsdrošības šūnām tā, lai kāpņu drošās evakuācijas funkcija tiktu pasargāta noteiktās evakuācijas laika laikā.

(3) Evakuācijas ceļu, kas sastāv no diviem evakuācijas virzienam ir jāsadala divās atbilstošās vienībās tā, lai dūmi un ugunsgrēka gāzes nespētu bloķēt abus evakuācijas virzienus.

(4) Galvenā ēkas ieejām vai ēkas daļām, kas ir paredzētas lieliem cilvēku skaitam ir jāveicina droša evakuācija.

(5) Evakuācijas ceļa durvīm ir jābūt tā projektētām un konstruētām, lai tiktu nodrošināta ātra evakuācija un tiktu novērsta sastrēguma risks. Kā minimums ir jāievēro sekojošais:

a) Durvīm ir jābūt adekvāti platām un augstām, tās ir jāvar viegli atvērt bez atslēgas.

b) Durvīm ir jāveras uz ārpusi- evakuācijas ceļa virzienā.

(6) Ar jumtu pārsegts pagalms vai iela var tikt izmantotā kā evakuācijas ceļš, ja tas ir projektēts drošai evakuācijai. Jāpastāv arī alternatīviem evakuācijas ceļiem līdz ar ar jumtu pārsegtajām zonām. Mazākas ugunsdrošības šūnas, kas atrodas pagalma līmenī var izmantot ar jumtu pārsegtās zonas kā evakuācijas ceļu no abām izejām, ja telpas ir paredzēta drošai evakuācijai.

(7) Lifti un pacelāji nedrīkst tikt iekļauti evakuācijas ceļā vai evakuācijas daļā. Šādām iekārtām ir pilnībā jāapstājas drošā manierē, gadījuma ja atskan ugunsdrošības signalizācija. Kustīgās ietves, kas ir speciāli izstrādātas drošai lietošanai var tikt iekļautas kā evakuācijas daļās vai evakuācijas ceļā.

11-15 nodaļa. Mājdzīvnieku glābšanas veicināšana

Ēkas, kas ir projektētas mājdzīvnieku turēšanai ir jāprojektē un jākonstruē tā, lai tiktu nodrošināta ātra un droša mājdzīvnieku glābšana.

V Ugunsgrēka dzēšanas atvieglošana

11-16 nodaļa. Manuālās ugunsgrēka dzēšanas atvieglošana

(1) Ēkas ir jāprojektē tā, lai tiktu nodrošināta efektīva manuālā ugunsgrēka dzēšana.

(2) Iekš vai uz visām struktūrām kurās var izcelties ugunsgrēks ir jāatrodas uguns dzēšanas aprīkojumam kurš atvieglo ugunsdzēsības centienus ugunsgrēka sākotnējā fāzē. Šis ir automātiskās ugunsdzēsības sistēmas papildinājums.

(3) Uguns dzēšanas aprīkojumam ir jāatrodas tādā vietās, kura veicinātu ugunsdzēsības centienus efektīvāki. Mazās ēkās, kuru projektos ir paredzētas aktivitātes kuru bīstamība tiek iekļauta 1. klasē, aprīkojums var arī atrasties blakus esošajā ēkā.

(4) Ugunsdzēsības aprīkojumam ir jābūt skaidri marķētam ja vienīgi tas ir paredzēts cilvēkiem, kas dzīvo vienā dzīvojamajā vienībā, tad var uzskatīt, ka personas ir iepazinušas ar tā atrašanās vietu.

11-17 nodaļa. Glābšanas un ugunsdzēsības personāla darba atvieglošana

(1) Ēkām ir jābūt izvietotām un projektētām tā, lai glābšanas un ugunsdzēsības personālam un tam nepieciešamās iekārtas tiktu nodrošināta lietderīga piekļuve pie ēkas un piekļuve tās iekšpusei, la veiktu glābšanu un ugunsdzēsību.

(2) Ēkas ir jāprojektē tā, lai varētu viegli atrast un cīnīties ar uguni.

(3) Tehniskās ugunsdzēsības iekārtas evakuācijas un ugunsdzēsības veikšanai ir skaidri jāmarķē.

12. Nodaļa Ēkas plāns un ēkas būvdetaļas

I Ievada noteikumi attiecībā uz plānu un būvdetaļām

12-1 nodaļa. Prasības attiecībā uz ēkas projekta universālo pieejamības

Pašai sabiedrībai parējām ēkām un darba ēkām ir jābūt projektētām saskaņā ar universālās pieejamības noteikumiem, ja vienīgi ēka vai ēkas daļas, ņemot vērā tās funkciju, nav piemērota personām ar kustību traucējumiem.

12-2 nodaļa. Prasības attiecībā uz dzīvojamo vienību pieejamību

(1) Dzīvojamās vienības ēkās kurās ir nepieciešams lifts ir jāaprīko ar visām primārajām funkcijām ieejas līmenī. Ieejas līmenim ir jābūt pieejama cilvēkiem ar kustības traucējumiem saskaņā ar noteikumiem, kas ir minēti regulās.

(2) Dzīvojamās vienības kurām nav nepieciešams lifts, un kuras ir aprīkotas ar visām primārajām funkcijām dzīvojamajā līmenī, tam ir jābūt pieejamām ieejas līmenī saskaņā ar regulās minētajiem noteikumiem, ja vienīgi saskaņā ar 8-6 nodaļas prasībām gājēju piekļuve nav piemērota.

(3) Primārās funkcijas tiek definētas kā dzīvojamā istaba, virtuve, guļamistaba, vannas istaba un tualete.

12-3 nodaļa. Prasības attiecībā uz ēku liftiem

(1) Ēkas, kas ir paredzētas plašai sabiedrībai un darba ēkas ar diviem vai vairāk stāviem ir jāaprīko ar liftu. Ēkas ar līdz pat trešajam stāvam un to ieskaitot, ja satiksme ir maza var būt arī aprīkota ar pacelšanas platformu. Pacelšanas platformai un liftam ir jābūt pieejamai visiem. Sekojošās prasības attiecībā uz izmēru tiek piemērotas:

- a) Vismaz vienam pacelājam ir jābūt 1.1 m x 2.1 m izmērā ēkās kurā ir trīs vai vairāk stāvi.
- b) Vismaz vienam pacelājam ir jābūt 1.1 m x 1.6 m izmērā ēkās kurā ir tikai divi stāvi.
- c) Pacelāja platformas interjeram ir jābūt vismaz 1.1 m 1.6 m lielam.

(2) Ēkas kurās ir trīs vai vairāk stāvi kurās atrodas dzīvojamās vienības ir jābūt liftam. Prasība neattiecas uz ēkām ar vienu dzīvojamo vienību un tiem gadījumiem kad piekļuve dzīvojamajai vienībai atrodas tikai vienā stāvā. Pacelāji var aizstāt liftus ēkās kuras satur dzīvojamās vienības kuras atrodas trīs stāvos. Pacelšanas platformai ir jāapkalpo vismaz sešas dzīvojamās vienības. Sekojošās prasības attiecībā uz izmēru tiek piemērotas:

- a) Vismaz vienam pacelājam ir jābūt 1.1 m x 2.1 m izmērā ēkās kurā ir trīs vai vairāk stāvi.
- b) Pacelāja platformas interjeram ir jābūt vismaz 1.1 m 1.4 m lielam.

(3) Gadījumos kad pacelšanas platformas var izmantot saskaņā ar pirmo un otro daļu, tos var aizstāt ar liftu kura izmērs ir līdzvērtīgs.

(4) Visi izmērāmie līmeņi ir jāiekļauj stāvu skaitā.

II Ieejas, izkārtojums, komunikācijas maršruti, istabas, u.c.

12-4 nodaļa. *Ieeja*

(1) Ieejam ir jābūt skaidri redzamām, centrāli novietotām un viegli saprotamām attiecībā uz piekļuvi pie tās Ieejai ir jābūt drošai un viegli lietojamai. Ieeja tiek definēta kā zona no kuras var iekļūt ēkā caur galvenajām ieejas durvīm.

(2) Ēkām kuras ir saistītas ar dzīvojamo vienību piekļuves prasībām un ēkām kuras ir jāprojektē saskaņā ar universālās pieejamības prasībām ir jāatbilst sekojošajam:

- a) Ieejā uzstādītajam apgaismojumam ir jānodrošina ieejas redzamību attiecībā pret apkārtējām virsmām.
- b) Šeit ir jābūt vizuāliem un aptaustāmiem informējošajiem lauki galvenās ieejas durvju priekšā.
- c) Ieejā nedrīkst atrasties pakāpieni.
- d) Šeit ir jāatrodas horizontāliem laukiem kuru izmērs ir vismaz 1.5 m x 1.5 m ārpus galvenās ieejas durvīm. Ja durvīm ir sānu eņģes, horizontālajiem laukiem ir jāatrodas ārpus durvju rādiusa.
- e) Automātisko durvju atvēršanas pogai ir jāatrodas pozīcijās, kas ir pieejama cilvēkiem ratiņkrēslā, un tā, lai tiktu novērsta sadursme ar durvīm.

12-5 nodaļa. *Izkārtojums*

- (1) Ēkas izkārtojumam ir jābūt piemērotam ēkas funkcijai.
- (2) Ēkas izkārtojumā ir jāvar viegli orientēties.
- (3) Ēkas ir jāprojektē tā, lai tikt novērsts jebkāds cilvēka vai mājdzīvnieku savainošanās risks, tajā skaitā arī krišanas risks.
- (4) Jebkura iedalījuma istabu izkārtojums ēkā, kas ir paredzētas plašai sabiedrībai ir jānodrošina pēc iespējas vairāk cilvēku piekļuve objektīvā manierē un jāizmanto visas ēkas daļas, kas ir paredzētas plašai sabiedrībai.
- (5) Jebkura iedalījuma istabu izkārtojums darba ēkā ir jāpielāgo darba vietas vajadzībām. Darba ēkas ir jāprojektē tā, lai personas ar kustību traucējumiem varētu strādāt šajā ēkā.

12-6 nodaļa. *Komunikācijas maršruti*

- (1) Komunikācijas maršrutiem ir jābūt drošiem, lietderīgiem un izmantojamiem transportlīdzekļiem un paredzamajai satiksmei.
- (2) Komunikācijas ceļiem ir jābūt viegli atrodamiem un tajos ir jāvar viegli orientēties.
- (3) Augstu atšķirībām un grīdas atverēm ir jābūt nodrošinātām, lai cilvēki un mājdzīvnieki netiktu apdraudēti. Augstuma atšķirībai ir jābūt skaidri marķētai un aprīkotai ar nepieciešamo apgaismojumu.
- (4) Ēkas kurām ir jāatbilst mājokļu pieejamības prasībām ir kopā ar pirmo un trešo šī punkta daļu, jāatbilst sekojošajam:
 - a) Komunikācijas maršrutā līdz dzīvojamajai vienībai nedrīkst atrasties pakāpieni.
 - b) Koridoriem un portikiem ir jābūt vismaz 1.5 m platiem. Gariem koridoriem ir jābūt tik platiem, lai divi ratiņkrēsli varētu viens otram pabraukt garām. Īsas sadaļas, kas ir īsākas par 5.0 m bez durvīm drīkst būt tikai 1.2 m platas.
- (5) Ēkas kurām ir jāatbilst universālās pieejamības prasībām līdz ar pirmo un trešo šī punkta daļu ir jāatbilst sekojošajam:
 - a) Komunikācijas maršrutos nedrīkst atrasties pakāpieni. Slīpums nedrīkst būt lielāks par 1: 20.
 - b) Koridoriem un portikiem ir jābūt vismaz 1.5 m platiem. Gariem koridoriem ir jābūt tik platiem, lai divi ratiņkrēsli varētu viens otram pabraukt garām. Īsas sadaļas, kas ir īsākas par 5.0 m bez durvīm drīkst būt tikai 1.2 m platas.
 - c) Šeit ir jāatrodas apzīmējumiem un marķējumiem, kas nodrošina plašu publiku ar nepieciešamo informāciju. Apzīmējumiem un marķējumiem ir jābūt viegli salasāmiem un saprotamiem. Ir jānodrošina apgaismojumu, kas sniedz minimālo vizuālā spilgtuma kontrastu 0.8 starp teksta un grīdas krāsu. Zīmēm un marķējumiem ir jāatrodas pieejamā lokācijā un tām ir jābūt viegli saskatāmām

personām, kas sēž kā arī gājējiem. Stāva numuram ir jābūt vizuāli un ar tausti salasāmam visos stāvos.

- d) Dzirdamo informāciju ir arī jāpapildina redzamajai informācijai.
- e) Komunikācijas maršrutos nevajadzētu izmantot žilbinošu apgaismojumu.
- f) Kolonnām un līdzīgiem komponentiem ir jāatrodas vietās kurās tie netraucēs komunikācijas maršrutu. Kolonnām ir jābūt redzamām attiecībā pret tā apkārtni, lai netiktu radīts avārijas risks. Kolonnām ir jābūt redzamām attiecībā pret minimālo spilgtuma kontrastu- 0,4 attiecībā pret apkārtni vai arī to ir jāmarkē divos augstums ar minimālo spilgtuma kontrastu 0-8 attiecībā pret fona krāsu..
- g) Ja nepieciešams virziena informācija ir jānorāda vietās kurās braukšanas virziens mainās. Informācijai kura atkārtojās vis cauri ēkai ir jābūt cik vien iespējams identiskai.
- h) Lielās telpās kurās galvenā pastaigu līnija šķērso atklātas vietas ir jāaprīko ar vadlīnijām vai jādefinē kā galveno pastaigu zonu. Jāizvairās no formu novietošanas uz grīdas, kas sniedz maldinošu informāciju.

12-7 nodaļa. Prasības attiecībā uz telpām un citām zonām, kas ir paredzētas cilvēkiem

- (1) Istabu dizains un citas telpas priekš cilvēkiem ir jāpielāgo saskaņā ar to funkciju un tām ir jābūt adekvātā izmēram, griestu augstumam un telpai priekš nostiprinātas un vaļīgas iekšējās apdares.
- (2) Pieejamās dzīvojamās vienības ieejas līmenim ir jābūt projektētām tā, lai tajā varētu brīvi rīkoties ar ratiņkrēslu. Telpu ieejas nedrīkst būt aprīkotas ar pakāpieniem un apgrīšanās diametram ir jābūt vismaz 1.5 m. Istabām ir jābūt tā projektētām, lai ratiņkrēslu lietotāji varētu veikt nepieciešamās funkcijas apmierinošā manierē.
- (3) Istabām kuras ir projektētas nepārtrauktai lietošanai pieejamajos mājokļos ir jābūt aprīkotiem ar 0.9 m klīrensa durvju un logu platumu, kas atrodas ārpus labiekārtotajām zonām.
- (4) Istabām un citām zonām, kuras ir paredzētas cilvēkiem, ēkā kuras ir projektētas saskaņā ar universālas pieejamības prasībām ir jābūt aprīkotām ar:
 - a) Izmēru, dizainu, apgaismojumu un akustiskos apstākļus, kas līdzdalību padara taisnīgu
 - b) piekļuves ceļiem ir jābūt bez pakāpieniem un pagriešanās rādiusam kā minimums ir jābūt 1.5 m. Pagriešanās telpa priekš ratiņkrēsliem ir jāizveido pārliecinoties, ka ratiņkrēsla izmantotājs var veikt nepieciešamās funkcijas apmierinošā manierē.
 - c) Pieņemšanai un informācijas dēļiem ir jābūt novietotiem centrāli attiecībā pret galveno piekļuves punktu un to ir jāvar viegli atrast.
- (5) Ēkas kurām ir jāatbilst universālās pieejamības prasībām ar lielu skaitu istabu kuru funkcija ir vienāda, ir pietiekami ja 1/10 istabu tiek projektētas saskaņā ar universālās pieejamības prasību noteikumiem pēc šīs regulas. Tomēr, tas neattiecas uz gadījumiem kad paredzamais pielietojums attiecas uz vairāk vai visām istabām, tad tām ir jābūt projektētām saskaņā ar universālās pieejamības prasībām.

Nodaļa 12-8. Ieejas zāle un garderobe

- (1) Dzīvojamās vienības ieejas zālei/ ieejai ir jābūt aprīkotai ar brīvu klīrensu ārpus mēbelētās zonas un tai ir jābūt aprīkotai ar apgrīšanās zonu, kas ir vismaz 1.5 m diametrā aiz durvju vēršanās rādiusa..
- (2) Gadījumā ja ēkas dizainam ir jāatbilst universālās pieejamības prasībām, vismaz 1/10 garderobes maksimālajam darbības augstumam ir jābūt 1.1 m.

12-9 nodaļa. Vannas istabas un tualetes

- (1) Mājokļa vienībām ir jābūt aprīkotām ar vismaz vienu vannas istabu un tualeti kura atbilst sekojošajam:
 - a) Izmēram un izkārtojumam ir jānodrošina, ka pastāv apgriešanās zona kuras minimālais diametrs ir 1.5 m tualetes priekšā, vismaz 0.9 m brīva platība vienā tualetes pusē un vismaz 0.2 m otrā pusē. Tualetes vienā pusē ir jāatrodas 0.9 m plata, brīva atstarpe.
 - b) Ir jābūt iespējai uzstādīt dušas zonu kurā nav pakāpienu.
 - c) Ir jābūt iespējam dušas un tualetes zonā uzstādīt nepieciešamo aprīkojumu.
- (2) Stāvos kuros atrodas vannas istabas un tualetes ēkās uz kurām attiecās universālās pieejamības prasības, 1/10 un kā minimums vienai no šīm vannas istabām un tualetēm ir jābūt projektētai, lai tā atbilstu sekojošajām vispārējās pieejamības prasībām:
 - a) Grīdām un sienām ir jāveido redzams krāsu kontrasts. Fiksētām iekārtām ir jāveido krāsu kontrasts attiecībā pret grīdu/ sienām.
 - b) Izmēram un izkārtojumam ir jānodrošina apgriešanās zonu kuras minimālais diametrs ir 1.5 m tualetes priekšā un kā minimums 0.9 m brīvas platības abās tualetes pusēs. Jāpastāv piekļuves ceļam kura atstarpe ir 0.9 m līdz brīvajai vietai tualetes vienā pusē. Tuaeletei ir jābūt aprīkotai ar roku atbalstiem abās pusēs.
 - c) Jābūt pietiekamai brīvajai vietai zem izlietnes.
 - d) Dušu zonā nedrīkst atrasties pakāpieni un tai ir jābūt vismaz 1.6 m x 1.3 m lielai. Dušas augstumam ir jābūt regulējamam un dušas zonas parīkojumam ir jābūt uzstādītam uz sienas.
- (3) Darba ēkās vismaz vienai tualetei ir jāatbilst otrajā šī punkta nodaļā minētajām prasībām.

12-10 nodaļa Uzglabāšanas vietas un telpas

- (1) Dzīvojamajām vienībās ir jābūt pietiekami daudz vietai priekš drēbēm, ēdiena, divriteņa, bērnu ratiņiem, sporta aprīkojuma, dārza mēbelēm, u.c. Kā minimums ir jāievēro sekojošais:
 - a) Dzīvojamajām vienībām līdz ar ēdiena un drēbju uzglabāšanas telpu jābūt aprīkotai ar glabātuvi kura ir vismaz 3 m² plaša. Interjera glabātuvei vai noliktavas telpai vienistabas dzīvoklī ir jābūt vismaz 1.5 m² lielai vai arī tajā ir jāatrodas vismaz 2 metrus garam skapim. Iekštelpu glabātuvei vai skapim līdz ar ēdiena un drēbju uzglabāšanas vietu ir jānovieto iekš dzīvojamā vienības vai ēkas iekšpusē.
 - b) Katrai dzīvoklī ir jāatrodas vismaz 5 m² izmantojamai platībai kurā var uzglabāt divriteni, sporta aprīkojumu, bērna ratiņu u.c. Vienistabas dzīvoklī platība, kas ir nepieciešama katram mājoklim var tikt samazināta uz pusi.
- (2) Mājokļa vienībām kuras ir pakļautas pieejamības prasībām ir jābūt aprīkotām ar piekļuves ceļu pie uzglabāšanas telpas uz kura neatrodas pakāpieni. Nepieciešamai uzglabāšanas telpai ir jābūt pieejamai izmantojot ratiņkrēslu.

12-1 nodaļa. Balkoni, terases u.c.

- (1) Balkoni, terases u.c. ir jābūt aprīkotām ar adekvātām drošības funkcijām ir jābūt izgatavotām adekvātā kvalitātē ņemot vērā to paredzēto izmantošanu.
- (2) Gadījumā kad pastāv augstuma starpība, kas ir lielāka par 0.5 m, to ir jānostiprina ar margām, skatīt 12-17 nodaļu.
- (3) Ēkas kurām ir jāatbilst dzīvojamo vienību prasībām un ēkām kurām ir jāatbilst universālās pieejamības prasībām jāatbilst šādiem kritērijiem:

- a) Uz balkona, terases un āra telpu piekļuves ceļa galvenajā līmenī nedrīkst atrasties pakāpieni un sliekšni nedrīkst būt augstāks par 25 mm.
- b) Uz balkoniem, terasēm un ārtelpās ir jāatrodas brīvai telpai priekš ratiņkrēsla kurā tiek nodrošināta vismaz 1,5 m liela diametra telpa, kas atrodas ārpus durvju rādiusa.

12-12 nodaļa. Atkritumu sistēma un šķirošana pēc to avota

- (1) Jābūt telpām kurās var šķirot atkritumus pēc to avota. Atkritumu konteineri kuri ir pa pusei zem zemes, pneimatiskās likvidēšanas vienības vai citas atkritumu sistēmas ir jāprojektē un jākonstruē tā, lai tiktu novērsts troksnis, smakas vai citi traucēkļi.
- (2) Kopējā atkritumu sistēmai ir jābūt pieejamai, ēkās kurām ir jāievēro mājokļa vienības prasības un ēkām kurām ir jāievēro universālās pieejamības prasības, uz ceļa pie tām nedrīkst atrasties pakāpieni un glabātuves augstums nedrīkst būt augstāks par 1.1 m.

12-13 nodaļā. Saunas, kontrolētas temperatūrās telpas un saldētavu telpas

- (1) Saunu, kontrolētas temperatūrā un saldētavu telpu durvīm ir jāveras uz ārpusi un tās ir jāatvērta no iekšpuses bez atslēgām.
- (2) Saunas ēkās kurām ir jāatbilst vispārējās pieejamības prasībām ir jābūt aprīkotām ar 1.5 m lielu telpu soliņa priekšpusē.

12-14 nodaļa. Uzņemšanas doks

Lokācija, piekļuves veidi, izmēri un uzņemšanas doka dizainam ir jābūt pielāgotam ēkas funkcijai.

III Ēkas elementi

12-15 nodaļa. Durvis, vārti u.c.

- (1) Durvīm, vārtiem un tamlīdzīgām sastāvdaļām ir jābūt viegli pamanāmām un viegli izmantojamām, tās ir jākonstruē tādā veidā, lai šie priekšmeti nekaitētu cilvēkiem, mājdzīvniekiem vai iekārtām.
- (2) To platumam un augstumam ir jābūt tā izstrādātam, lai tas atbilstu paredzamajai satiksmei un transportam, tajā skaitā bēgšanai ugunsgrēka gadījumā, un kā minimums jāatbilst sekojošajām prasībām:
 - a) Ieejas durvīm un komunikācijas maršruta durvju platumam ir jābūt vismaz 0.9 m. Ēku durvīm kuras paredzētas daudziem cilvēkiem ir jābūt vismaz 1.2 m platām.
 - b) Dzīvojamo vienību iekšējo durvju platumam ir jābūt vismaz 0.8 m.
 - c) Iekšdurvīm ēkas kurām ir jāatbilst universālās pieejamības prasībām ir jābūt vismaz 0.9 m platām.
 - d) Durvīm ir jābūt vismaz 2 m augstām.
- (3) Ēkas kurām ir jāatbilst universālās pieejamības prasībām līdz ar pirmo un otro šī punkta apakšnodaļu ir jāatbilst sekojošajam:
 - a) Durvīm ir jābūt redzamām relatīvi pret apkārt esošajām sienām. Minimālajam luminiscējošajam kontrastam ir jābūt 0.4. Tas pats arī attiecas uz liftiem un pacelšanas platformām.
 - b) Durvīm kuras ir jāatvar manuāli ir jāvar atvērt ar spēku, kas nav lielāks par 20 N.
 - c) Automātisko durvju atvēršanas pogai ir jābūt uzstādītai ārpus durvju vēršanās rādiusa. Pogai ir jābūt skaidri saskatāmai, un tai ir jāatrodas 0.8 m līdz 1.1 m augstumā no zemes. Tai ir jāatrodas vismaz 0.5 m attālumā no iekšpuses stūriem.
 - d) Sliekšnis nedrīkst būt augstāks par 25 mm. Sliekšnim ir jābūt slīpam.

- e) Ja durvis turas uz sānu eņģēm, jābūt 0.5 m atstarpei no tām durvju slēdzenes pusē un 0.3 m durvju eņģu pusē. Ja durvis ir bīdāmas abās pusēs var būt tikai 0.3 metru atstarpe.
- (4) No pirmā līdz trešajai šī punkta nodaļai, izņemot trešo nodaļu, punkts (a) attiecās uz ēkām kurām ir jāatbilst pieejamo dzīvojamo vienību prasībām.

12-16 nodaļa. *Kāpnēs*

- (1) Pa kāpnēm ir jāvar viegli un droši pārvietoties. Kāpņu platumam un augstumam ir jābūt projektētam ņemot vērā paredzēto satiksmi un transportu, kā arī evakuāciju ugunsgrēka gadījumā. Kā minimums ir jāievēro sekojošais:
- a) Kāpņu laukumiem ir jābūt aprīkotiem ar drošām malām un margām abās pusēs.
 - b) Kāpņu pakāpieniem ir jābūt regulārā slīpumā un tiem ir jābūt vienā augstumā visu kāpņu garumā.
 - c) Kāpņu pakāpieniem ir jābūt vienāda dziļuma. Staigāšanas līnijas pakāpieniem ir jābūt vismaz 0.25 m lieliem.
 - d) Kāpņu laukumam ir jābūt vismaz tik lielam, lai apturētu kritienu. Augstuma atšķirībai, kas ir lielāka par 3.3 m ir nepieciešams kāpņu laukums.
 - e) Kāpnēm ir jābūt labi apgaismotām, lai pakāpieni būtu redzami. Pakāpieni nedrīkst būt slideni.
 - f) Kāpņu laukumam ir jābūt vismaz 0.9 m platam un 2.1 m augstam. Iekšējiem kāpņu laukumiem dzīvojamajās vienībās ir jābūt vismaz 0.8 m platiem un 2.0 m augstiem.
 - g) Pakāpieniem kāpņu laukumā, kas nav taisni ir jābūt tādā platumā, kas ir līdzvērtīgs kāpņu laukumam. Kopā ar iekšpusē pastaigu līniju izliektajiem kāpņu pakāpieniem ir jābūt vismaz 0.15 m lieliem..
- (2) Papildus pirmajam šīs nodaļas punktam, sekojošais attiecās uz kāpņu pakāpieniem, kas kalpo vairāk nekā vienai mājokļa vienībai:
- a) Tām ir jābūt vismaz 1.1 m platām un 2.1 m augstām.
 - b) Margām ir jābūt divos līmeņos, abās pusēs, augšējai margai ir jābūt 0.9 m augstai un apakšējai- 0.7 m, virs priekšējās pakāpiena malas. Margām ir jāturpinās 0.3 m pēc augšējiem un apakšējiem pakāpieniem un tiem ir jābūt noapaļotiem. Margām ir jāseko kāpņu pakāpieniem nepārtraukti, arī kāpņu laukumā.
 - c) Pakāpieniem ir jābūt marķētiem tā, lai tiktu sasniegt 0.8 kontrasts attiecībā pret pakāpienu krāsu. Pakāpienu marķējumiem ir jāatrodas visa pakāpiena platumā un tam ir jābūt vismaz 40 mm dziļam.
 - d) Kāpņu laukuma dziļumam no priekšējā pakāpiena malas vari no pretējās sienas ir jābūt vismaz 1.5 lielam.
- (3) Papildus prasībām, kas ir minētas pirmajā un otrajā šī punkta nodaļā, sekojošais attiecās uz ēkām ir projektētas saskaņā ar universālas pieejamības prasībām:
- a) Galvenajiem kāpņu pakāpieniem ir jābūt vismaz 1.2 metrus platiem
 - b) Margām ir jābūt praktiski apaļām šķērsgrīzumā ar luminiscējošo kontrastu- 0.8 attiecībā pret fona krāsu. Katra stāva sākumā, ir jāatrodas stāva norādītājam. Margām ir jāturpinās 0.3 metrus aiz pakāpienu augšas un apakšas, un tām ir jābūt noapaļotām.
 - c) Augšējā pakāpiena priekšā ir jāatrodas brīdinājuma zīmei, un apakšējā pakāpiena priekšā un līdz tam ir jāatrodas informācijas laukam Tiem ir jāaptver viss kāpņu platums. Laukiem ir jābūt vizuālam un taustāmam, tās spilgtuma kontrastam attiecībā pret fonu ir jābūt 0.8.

12-17 nodaļa. *Margas*

- (1) Margu dizainam un augstumam ir jābūt tā projektētam, lai tiktu novērsta krišana un sadursmes. Margas jāprojektē tā, lai tiktu novērsta kāpšana uz tām.
- (2) Kāpņu balustrādēm un margām ir jābūt vismaz 0.9 m augstām. Margām balkonos, terasēs, piekļuves ceļos un līdzīgos uzstādījumos ir jābūt vismaz 1.0 m augstām. Margām ir jābūt vismaz 1.2 m augstām vietās kurās augstuma atstarpe ir lielāka par 10.0 m no zemes.
- (3) Margām un nožogojumam ir jābūt 0.9 m augstam virs grīdas/pakāpieniem.
- (4) Margu nožogojuma atstarpe nedrīkst būt lielāka par 0.10 m augstumā līdz 0.75 m. Horizontālā distance starp ēkas komponentu un uzstādītā nožogojuma ārējo virsmu nedrīkst pārsniegt 0.05 m.
- (5) Margas ēkās kurām ir jāievēro dzīvojamo vienību universālās pieejamības prasībām un ēkām kurām ir jāievēro universālās pieejamības prasības ir jāpielāgo, lai tiktu nodrošināta laba saķere.

12-18 nodaļa. *Rampas*

- (1) Rampas platumam ir jābūt izstrādātam, lai tas atbilstu paredzamajai satiksmei un transportam. Minimālais pieļaujamais platumš ir 0.9 m.
- (2) Rampām ir jābūt aprīkotām ar vienmērīgu, neslīdošu virsmu, kuras maksimālais slīpums drīkst būt 1: 20. Slīpums drīkst būt 1: 12 sadaļās kuru garums ir līdz 3. 0 metri. Uz katru 0.6m augstuma starpību ir jāuzstāda horizontāla atpūtas platforma kuras minimālais garums ir 1.5 m.
- (3) Rampām ir jābūt aprīkotām ar margām abās pusēs divos augstumos: 0.7 m un 0.9 m virs virsmas. Margām ir jāveido vizuāls kontrasts ar sienu un nožogojumu.
- (4) Rampas ir vis cauri jāmarķē, minimālajam spilgtuma kontrastam ir jābūt 0.8 m starp marķējumu un fonu. Tas pats arī attiecās uz pasažieru konveijeriem un kustīgajām ietvēm.

12-19 nodaļa. *Kāpnes*

Kāpnes, kas tiek izmantotas, lai piekļūtu ēkas operāciju telpām ir jāprojektē tā, lai nevērstu krišanu un tās tiktu nodrošinātas tā, lai tās nevarētu izmantot bērnu vai nepiederīgas personas.

12-20 nodaļa. Logi un citi stikloti lauki

- (1) Logi un citi glazēti lauki kuri salūstot var ievainot cilvēkus vai mājdzīvniekus nedrīkst izmantot ja vienīgi tie netiek pasargāti pret sadursmes vai krišanas risku. Šādu drošību var realizēt ar margām vai aizsargplāksni kura ir vismaz 0.8 m augsta attiecībā pret stikloto lauku vai drošības stikla izmantošanu.
- (2) Stiklotiem laukiem un stikla durvīm komunikācijas ceļos ir jāaprīko ar drošības stiklu ja tas netiek pasargāts citā veidā.
- (3) Stikloti lauki komunikācijas ceļos kuros pastāv sadursmes risks tam ir jābūt nepārtraukti marķētam tām, lai to varētu saskatīt no abām pusēm un tiem ir jābūt divos augstumos- 0.9 m un 1.5 m virs grīdas. Stikla marķējumam uz durvīm ir jāatšķiras no marķējuma uz citiem stiklotiem laukiem.
- (4) Logi ēkās kurās var atrasties bērni ir jāaprīko ar bērnu drošības aizbīdņi sākot ar otrā stāva logiem un augstāk.
- (5) Logus un stiklotus laukus ir jāvar tīrīt un uzturēt bez īpaša riska.

12-21 nodaļa. Apzīmējumi, kontroles un darbības paneļi, rokturi, piederumi, u.c.

- (1) Apzīmējumus, kontroles un darbības paneļus, rokturus, piederumus, u.c. ir jāvar viegli saprast un ar viegli ar tiem operēt.
- (2) Informāciju ir jāvar viegli izlasīt un saprast. Starp tekstu un fona krāsu ir jābūt redzamam kontrastam. Svarīgai informācijai ir jābūt pieejamai gan kā tekstam, skaņai vai Breila rakstā.
- (3) Ēkas kurām ir jāievēro dzīvojamo vienību pieejamības prasības un ēkas kurām ir jāievēro universālās pieejamības projektēšanas prasības ir jāatbilst sekojošajam:
 - a) Darbības paneļiem ir jāatrodas augstumā starp 0.8 un 1.1 m virs pabeigtās grīdas. Elektrības ligzdām ir jābūt uzstādītām vismaz 0.5 attālumā no stūra.
 - b) Rokturiem ir jāatrodas augstumā starp 0.8 m un 1.1., tiem ir jābūt projektētiem ar funkcionālo saķeri un to operēšanas spēkam ir jābūt tik lielam, lai to būtu viegli lietot.
 - c) Izlietnēm un dušām ir jābūt aprīkotām ar rokturi pie kura var pievilkties. Dušām ir jābūt aprīkotām ar termostatu. Tas neattiecas uz ēkām kurām ir jāievieto pieejamo dzīvojamo vienību prasības.
 - d) Gadījumos kad saskaņā ar noteikumiem logiem ir jābūt atveramiem, vismaz vienam no tiem ir jābūt operējamiem ar roku. Logus ir jāvar atvērst neizmantojot daudz spēka un tiem ir jāatrodas vietās kurās tos var atvērt no sēdus pozīcijas. Tas neattiecas uz ēkām, kas ir paredzētas plašai sabiedrībai.

13. Nodaļa Vide un veselība

I Gaisa kvalitāte

13-1 nodaļa. Ventilācijas vispārējās prasības

- (1) Ēkām ir jābūt aprīkotām ar ventilācijas sistēmām, kas ir piemērotas istabas piesārņojuma un mitruma apmierinošas kvalitātes nodrošināšanai. Gaisa kvalitātei ēkās ir jābūt apmierinošai attiecībā pret ārdurvju smaržu un piesārņojumu. Iekštelpu gaiss nedrīkst saturēt kaitējošu piesārņojuma koncentrāciju, kas apdraud veselību un rada kairinājumu. Vēra ir jāņem istabas tips, iekšējā apdare, iekārtas un piesārņojums ko rada materiāli, procesi, cilvēki un mājdzīvnieki.
- (2) Kā minimums jāizpilda sekojošās prasības:
 - a) Ēkas un ēku ventilācijas sistēmai ir jāatrodas un jābūt projektētai tā, lai tiktu nodrošināta laba gaisa kvalitāte. Ja ārtelpu gaisa kvalitāte ir neapmierinoša attiecībā pret veselības apdraudēšanu vai ventilācijas iekārtu aizsērēšanas risku, to ir jāattīra pirms tā tiek pieslēgta ēkai
 - b) Projektēšanas laikā ir jāņem vērā piesārņojums, ko rada cilvēki.
 - c) Gaisam no istabām ar augstāku gaisa kvalitātes prasībām ir jāplūst uz telpām ar zemākām gaisa kvalitātes prasībām.
 - d) Gaisa ieplūdes un izplūdes atverēm ir jābūt tā projektētām un novietotām, lai piesārņojums no izejas neatgrieztos ieejā un gaiss, kas iekļūst ieejā ir pēc iespējas mazāk piesārņots.
 - e) Piesārņojumu radošās aktivitātes un procesi cik vien iespējams ir jāiekapsulē, jāaprīko ar nosūcēju vai tām ir jānotiek vietās ar piemērotu, atsevišķu ventilāciju.
 - f) Nedrīkst tikt izmantots cirkulējošs gaiss, ja rezultātā piesārņojums nonāk vairākās istabās
 - g) Produktiem un materiāliem ir jāpiemīt tādām īpašībām, kas rada zema līmeņa vai nekādu piesārņojumu iekštelpu gaisā.

13-2 nodaļa. Ventilācijas dzīvojamajās vienībās

- (1) Dzīvojamajām vienībām ir jābūt aprīkotām ar ventilāciju, kas nodrošina vidējo gaisa padevi ātrumu $1.2 \text{ m}^3/\text{stundā}$ uz m^2 grīdas platības, kad istabas vai dzīvojamā vienība tiek izmantota, padevei ir jābūt 0.7 m^3 uz m^2 telpu kad istabas vai dzīvojamās vienības netiek izmantotas. Ja ventilators tiek kontrolēts saskaņā ar nepieciešamo līmeņu un tā izmantošana tiek samazināta atsevišķos laika ciklos, to ir jāpalielina atlikušajos periodos, lai tiktu nodrošināta adekvāta gaisa kvalitāte kamēr istabas vai dzīvojamās vienības tiek izmantotas.
- (2) Guļamistabām ir jābūt aprīkotām ar kā minimums 26 m^3 svaigā gaisa stundā uz gultas vietu kad istaba vai dzīvojamā vienība tiek izmantota.
- (3) Istabas kuras nav paredzētas nepārtrauktai lietošanai ir jānodrošina ar gaisa ventilāciju, kas iepludina 0.7 m^3 stundā svaigā gaisā uz m^2 .
- (4) Virtuves, sanitārās istabas un mitrās istabas ir jāaprīko ar apmierinoši efektīvām ventilācijas atverēm.

13-3 nodaļa. Ventilācija ēkās kuras ir paredzētas plašai sabiedrība un darba ēkas

- (1) Ēkās, kas ir paredzēts vispārējai publikai un darba ēkās ir vidēji jāpiepludina $26 \text{ m}^3/\text{h}$ svaigā gaisa uz personu dēļ piesārņojuma, kas rodas cilvēkiem veicot vieglas aktivitātes. Ja tiek veiktas smagākas aktivitātes, svaigā gaisa padeve ir jāpalielina tā, lai gaisa kvalitāte būtu apmierinoša.
- (2) Vidējai svaigā gaisa padevei ir jābūt 2.5 m^3 stundā uz m^2 platības, kad ēkas vai istabas tiek izmantotas un 0.7 m^3 stundā uz m^2 telpa, kad ēka vai telpas netiek izmantotas. Šīm prasībām vajadzētu būt piemērotām ņemot vērā vajadzību pēc smaku uz izmešu ekstraktācijas, kas rodas no ēkas materiāliem un aprīkojuma

II Iekštelpu termo klimats

13-4 nodaļa. Iekštelpu termo klimats

- (1) Iekštelpu termo klimatam istabās, kas ir paredzētas pastāvīgai cilvēku klātbūtnei, ir jābūt regulētam tādā veidā, kas veicina veselību un komfortu, kad telpas tiek izmantotas kā tas tiek paredzēts.
- (2) Telpās, kuras ir paredzētas, lai tajās kāds konstanti atrastos, vismaz viens ārējais logs vai durvis ir jāieprojektē, tā, lai to varētu atvērt. Istabām publiskās telpās un darba ēkās kurās loga atvēršana ņemot vērā to lietojumu tiek uzskatīta par nevēlamu, jāizmanto fiksēta rāmja logi.

III Radiācija vidē

13-5 nodaļa. Radons

- (1) Ēkām ir jābūt projektētām un konstruētām veicot radonu novēršanas pasākumus, ar mērķi ierobežot radonu pieplūdi no zemes. Radonu koncentrācija iekštelpās nedrīkst pārsniegt $200 \text{ Bq}/\text{m}^3$
- (2) Ka minimums ir jāievēro sekojošais:
 - a) Ēkas kuras ir projektētas, lai tajās nepārtraukti kāds atrastos, ir jāaprīko ar radonu barjeru, kas ir vērsta pret zemi.
 - b) Ēkas, kas ir projektētas, lai tajās nepārtraukti kāds atrasts ir jāprojektē saskaņā ar piemērotiem būvniecības zemes līdzekļiem, kas var tikt aktivizēti kad radonu koncentrācijas iekštelpās pārsniedz $100 \text{ Bq}/\text{m}^3$

- (3) Otrā šī punkta nodaļa nav jāievēro, ja ir iespējams dokumentēts, ka nav nepieciešams izpildīt pirmā šī punkta nodaļas prasības.

IV Skaņa un vibrācija

13-6 nodaļa. Vispārējās prasības attiecībā uz skaņu un vibrāciju

- (1) Ēkas un lietotāju zonas, kas veido ēkas daļu kura ir savienota ar ārtelpu recepciju un spēļu zonu ir jābūt projektētai, plānotai un konstruētai tā, lai tiktu cilvēkiem tiktu nodrošināta apmierinoša akustika un vibrācijas apstākļi ņemot vērā to paredzēto izmantojumu. Apmierinoši akustikas apstākļi ir jānodrošina darbam atpūtā, miegā, koncentrējoties, komunicējot, tam ir jāveicina runas saprašana, signālu sadzirdēšana un spēja orientēties..
- (2) Vietās kurās tiek paredzēts jo sevišķi augsts trokšņa līmenis, īpaši skaņas izolācijas pasākumi ir jāveic attiecībā uz projektēšanu un būvniecību.
- (3) Akustiskie apstākļi ēkās, kas ir paredzētas plašai publikai un darba ēkas ar pievienotu ārtelpu rekreācijas zonu kā arī kopējo ārtelpu rekreācijas zonu, kas atrodas plaši apdzīvotās zonās, un rekreācijas zonas dzīvojamajās ēkās kurās ir nepieciešams lifts ir jāatbilst universālās pieejamības prasībām.

13-7 nodaļa. Skaņas izolācija

- (1) Starpsienām starp lietotāju zonām ir jāpiemīt skaņu necaurlaidīgām īpašībām, kas nodrošina apmierinošus akustisko apstākļu attiecībā uz gaisa skaņu lietotāja zonās vai apkārtējā telpā.
- (2) Būvēs ir jāprojektē un jākonstruē tā lai skaņas līmenis no trieciena trokšņa un trokšņa, kas nāk no lietotāja struktūrām tā zonā ir jābūt tik klusinātai, lai lietotāja zonās tiktu nodrošināta apmierinoši akustiskie apstākļi.

13-8 nodaļā. Telpa akustika

- (1) Istabas ir jāprojektē un jākonstruē tā, lai tiktu nodrošināta apmierinoša istabas akustika.
- (2) Istabas ēkās, kas ir paredzētas plašai sabiedrībai un darba ēkām ir jābūt aprīkotām ar istabām, kas ir ģeometriskas un ar skaņu absorbējošām īpašībām, kas nodrošina apmierinošus akustiskos apstākļus, kā arī apstākļus kuros runu var labi saprast.

13-9 nodaļa. Tehnisko iekārtu troksnis un āra avotu troksnis

- (1) Tehniskās iekārtas ir jānovieto, jāprojektē un jābūt tā, lai tiktu nodrošināti apmierinoši akustiskie apstākļi ēkā un lietotāju zonās, istabās kuras konstanti kāds atrodas citas ēkās un ārtelpu atpūtas un spēļu zonās.
- (2) Ēkām, attiecībā pret troksni, kas rodas no āra avotiem ir jābūt novietotam, projektētam un konstruētam, lai tiktu nodrošināti apmierinoši akustiskie apstākļi ēkas iekšpusē un ārtelpu atpūtas un spēļu zonā. Tas arī attiecās uz troksni ko izraisa avoti ēkas iekšpusē.

13-10 nodaļa. Audio un runas pārraides iekārtas

Ēkām kuras ir paredzētas plašai publikai un istabas darba ēkās ir jāaprīko ar audio un runas pārraides iekārtām, ja vienīgi ir iespējams dokumentēts, ka tas nav nepieciešams, lai tiktu sasniegta laba runas izpratne. Ieejas istabās ar audio runas pārraides pastiprinātāju ir skaidri jāmarķē.

13-11 nodaļa. Vibrācijas apstākļi

Ēkām attiecībā pret vibrāciju ir jābūt novietotām, projektētām un konstruētām tā, lai tiktu nodrošināta apmierinoša akustiskie un vibrācijas apstākļi ēkā un ārtelpu atpūtas un spēļu zonā.

V Apgaismojums un ainavas

13-12 nodaļa. *Gaisma*

- (1) Istabām ir jābūt pieejamai gaismai nez kaitinoša siltumslodzes.
- (2) Istabās kurās ir paredzēta nepārtraukta cilvēku uzturēšanas ir jābūt uzstādītam logam, kas nodrošina adekvātu piekļuvi dienas gaismai, ja vienīgi nodarbe norāda uz pretējo.

13-13 nodaļa. *Skats*

Istabās kurās ir paredzēta nepārtraukta cilvēku uzturēšanās ir jāaprīko ar logu, kas sniedz adekvātu skatu, ja vienīgi nodarbe norāda uz pretējo.

VI Mitrās istabas un istabas ar ūdens apgādi

13-14 nodaļa. Vispārējās prasības attiecībā uz mitrumu

Gruntsūdens, virszemes ūdens, nokrišņi, pakalpojumu ūdens un mitrums nedrīkst iespieties un izraisīt mitruma kaitējumus, pelējumu un sēnīšu augšanu vai citas higiēnas problēmas.

13-15 nodaļa. Mitrums, kas nāk no zemes

Ir jāveic nepieciešami pasākumi attiecībā uz ēkas būvdetaļām zem zemes un zem grīdas konstrukcijas uz zemes, lai tiktu novērsta ūdens un mitruma iekļūšana ēkā.

13-16 nodaļa. Virszemes ūdens

Zemei ap ēku ir jābūt adekvātā slīpumā prom no ēkas, ja vienīgi citi virszemes ūdens novadīšanas pasākumi jau tiek veikti.

13-17 nodaļa. *Nokrišņi*

- (1) Fasādes apšuvums, logi, durvis un iekārtas kuras atrodas sienās ir jāprojektē tā, lai nokrišņi, kas tajās iekļūst aizplūstu prom un mitrums izžūtu neradot bojājumus.
- (2) Jumtu jāprojektē un jāuzstāda apmierinošā augstumā un ar apmierinošu noteci tā, lai lietus un izkusušais ūdens notecētu, un kūstošais sniegt neveidotu bīstamus veidojumus.
- (3) Ventilētās jumta struktūrās uz kurām var rasties kondensāts apakšējā jumta seguma daļā vai ja jumta seguma materiāls nav pietiekami necaurlaidīgs, lai neļautu tajā iekļūt ūdenim, ēka ir jāaizsargā ar ūdensnecaurlaidīga apvalka palīdzību.

13-18 nodaļa. Iekštelpu gaisa mitrums

Ēku komponenti un ēkas ir jāprojektē un jākonstruē tā, lai tās neciestu no mitruma bojājumiem ko izraisa ūdens kondensāta tvaiki vai iekštelpu gaiss.

13-19 nodaļa. *Mitrums ēkās*

Materiāliem un struktūrām ir jābūt tik sausām tajā laikā kad tā tiek iebūvētas/ noslēgtas, ka pelējuma un sēnītes augšanas problēmas vai arī bojātu organisko materiālu vai palielinātas atgāzēšanas problēmas nerastas.

13-20 nodaļa. Mitrās istabas un istabas ar ūdens apgādi

- (1) Mitrās istabas ir jāprojektē un jākonstruē tā, lai ēkā un materiāli netiktu bojāti ūdens filtrācijas, noplūdes vai kondensāta dēļ.
- (2) Kā minimums ir jāievēro turpmāk minētais:
 - a) Mitrām istabām ir jābūt aprīkotām ar atbilstošu grīdas segumu, kas ir slīps noteces virzienā tajā istabas daļās kurās paredzēts varētu nonākt ūdens kas istabā tiek izmantota. Noteces istabās ir jāprojektē, lai pārlicinātos, ka noplūstošais ūdens nonāk notecē.
 - b) Struktūras kuras atrodas zem mitrās istabas var negatīvi ietekmēt mitrums, šīs struktūras ir jāpasargā ar ūdensizturīga slāņa palīdzību. Vadi u.c. nedrīkst apdraudēt hermētiskumu. Jāizvēlas materiāli, kas maksimāli samazina pelējuma un sēnīšu augšanas risku.
 - c) Ūdens iekārtas, kas ir uzstādītas istabās bez noteces un ūdens necaurlaidīgas grīdas ir jābūt aprīkotai ar pārplūdes sistēmu vai līdzvērtīgu aizsardzību pret mitruma bojājumiem. Sienām un grīdām, kas var tikt pakļautas ūdens iesūkšanai tajā, noplūdei vai kondensācijai ir jāizgatavo no hidroizolējošiem materiāliem.
 - d) Istabas bez noteces ir jāprojektē tā, lai noplūdes būtu pamanāmas.
 - e) Sienas ar iebūvētām cisternām vai līdzīgām iekārtām ir jāaizsargā pret mitruma iekļūšanu tajās no šīm iekārtām. Visām noplūdēm ir jābūt redzamām un visas citās istabās izņemot mitrās istabas, noplūdes gadījumā ūdens sistēmai ir automātiski jāatslēdzas.

VII Tīrīšana pirms ievākšanās ēkā

13-21 nodaļa. *Tīrīšana pirms ievākšanās ēkā*

Lai ierobežotu piesārņojuma daudzumu, kas pievienots iekštelpu gaisam un, lai tiktu nodrošināta laba iekštelpu gaisa kvalitātes istabās, istabas virsmas, cauruļvadi, u.c. ir jānotīra no redzamiem putekļiem un taukvielām pirms ēkā kāds ievācās.

14 Nodaļa Enerģija

I Enerģijas noteikumu ievads

14-1 nodaļa. Vispārējās prasības attiecībā uz enerģētiku

- (1) Ēkām ir jābūt projektētām un būvētām, lai veicinātu zemas energo vajadzības un videi draudzīgus apsildes risinājumus. Energo prasības attiecās uz apsildāmo izmantojamo platību.
- (2) Ēkas energo vajadzību un siltuma zuduma aprēķins ir jāveic saskaņā ar Norvēģijas Standartu NS 3031 Enerģijas un strāvas patēriņš ēkas apsildē- aprēķinu noteikumi. Li- vērtībām ir jābūt aprēķinātam vidējos lielumos dažādās ēkas daļās.
- (3) Šajā nodaļā, mazas mājas sevī ietver atdalītās mājas, daļēji atdalītās mājas, rindu mājas un saistītās mājas.
- (4) Attiecībā uz projektiem kuru atbilstība prasībām saskaņā ar šo nodaļu ir nesavienojama ar kultūras pieminekļu un antīkas vērtības ēku saglabāšanu, prasības attiecās cik tālu tās ir atbilstošas.

II Energoefektivitāte

Nodaļa 14-2. Energoefektivitāte

- (1) Ēkām ir jāatbilst noteiktajam 14-3 līmenim vai kura kopējais neto enerģijas līmenis ir zemāks par budžetu, kas ir noteikts 14-4. Minimālās prasības 14-5 nodaļā ir jāievēro neatkarīgi no tā vai tiek pielietota 14-3 vai 14-4 nodaļa. Tikai 14-5, otrais apakšpunkts un 14-6 attiecās uz dzīvojamajām ēkām un atpūtas mājām ar baļķu pārsegumu.
- (2) 14-3 līdz 14-8 izņemot 14-5, pirmo un otru apakšpunktu neattiecas uz ēkām kuras ir mazākas par 30 m² no apsildāmās izmantojamās platības.
- (3) Šī nodaļa neattiecas uz ēkām kuras balstoties uz to paredzēto izmantošanu uztur zemu iekšējo temperatūru ja tās ir projekts nodrošina ka to vajadzība pēc energoresursiem tiek uzturēta pieņemamā līmenī.

14-3 nodaļa. Energoresursu pasākumi

- (1) Ēkai ir jāatbilst sekojošajām energo īpašībām:
 - a) Pārvades siltuma zudums:
 1. Loga un durvju apsildītās zonas proporcija $\leq 20\%$ no izmantojamās apsildāmās platības
 2. U-vērtība ārējā siena $\leq 0.18 \text{ W}/(\text{m}^2\text{K})$
 3. U-vērtība jumts $\leq 0.13 \text{ W}/(\text{m}^2\text{K})$
 4. U-vērtības grīda $\leq 0.15 \text{ W}/(\text{m}^2\text{K})$
 5. U-vērtība stikls/logi/durvis ieskaitot to rāmi $\leq 1.2 \text{ W}/(\text{m}^2\text{K})$.
 6. Normalizēta termiskā tilta vērtība kurā m² tiek izteikt kā apsildāmā izmantojamā platība:
 - mazas mājās $\leq 0.03 \text{ W}/(\text{m}^2\text{K})$
 - citās ēkās $\leq 0.06 \text{ W}/(\text{m}^2\text{K})$
 - b) Infiltrācijas un ventilācijas siltuma zudums:
 1. Noplūdes rādītājs 50 Pa spiediena atšķirības gadījumā:
 - mazās mājās ≤ 2.5 gaisa apmaiņa stundā
 - citās ēkās ≤ 1.5 gaisa apmaiņa stundā
 2. Gada vidējās temperatūras efektivitāte siltuma rekuperatoros ventilācijas sistēmā:
 - dzīvojamo ēkas kā arī apdzīvojamā telpa kurā siltuma atgūšana rada piesārņojuma/ infekciju izplatīšanās daudzumu $\geq 70\%$
 - citās ēkās vai apdzīvojamajās telpās $\geq 80\%$
 - c) Citi pasākumi:
 1. Specifisku ventilatoru jauda (SVJ) ventilācijas sistēmā:
 - dzīvojamajās ēkās $\leq 2.5 \text{ kW}/(\text{m}^3/\text{s})$
 - citās ēkās $\leq 2.0 \text{ W}/(\text{m}^3/\text{s})$
 2. Iespēja samazināt iekštelpu temperatūru naktīs un brīvdienās
 3. Pasākumi, kas jāveic, lai atbrīvotos no ēkas vajadzības pēc vietējās dzesēšanas.

(2) Energo pasākumi (a) un (b) punktā var tikt atdalīti no dzīvojamajām ēkām ja tiek nodrošināts, ka ēka nesākt zaudēt vairāk siltuma.

(3) Energo pasākumi (a) punktā var tikt atdalīti no citām ēkām ja tiek nodrošināts, ka ēka nesākt zaudēt vairāk siltuma.

14-4 nodaļa. Enerģijas budžets

(1) Kopējā neto enerģijas vajadzībā ēkā nedrīkst pārsniegt budžetu, kas ir noteikt sekojošajā tabulā:

Tabula: Enerģijas budžets

Ēkas kategorija	Kopējā neto energo vajadzība (kWh/m ² no apsildītās izmantojamās platības gadā)
Mazas mājas un atpūtas mājas ar vairāk nekā 150 m ² apsildāmās izmantojamās platības.	120 + 1600 / m ² apsildītās izmantojamās platības
Daudzdzīvokļu	115
Pirmsskolas izglītības iestādēs	140
Biroju ēkās	150
Skolu ēkās	120
Universitātēs/ koledžās	160
Slimnīcā	300 (335)
Aprūpes namā	215 (250)
Hotelī	220
Sporta ēkās	170
Uzņēmējdarbības ēkās	210
Kultūras ēkās	165
Vieglās rūpniecības ēkās/ darbnīcās	175 (190)

(2) Iekavās norādītās prasības attiecas uz telpām kuru apsildīšana un ventilēšana rada piesārņojuma un infekcijas risku.

(3) Daudzfunkcionālās ēkas ir jāiedala divās zonās balstoties uz ēkas kategoriju un attiecīgo enerģijas budžetu ņemot vērā katru zonu.

14-5 nodaļa. Minimālās prasības

(1) Kā minimums ir jāievēro sekojošās prasības:

Tabula: Minimālās prasības

U-vērtība ārsienas [W/(m ² K)]	U-vērtība jumti [W/(m ² K)]	U-vērtība grīda uz zemes saskarē ar brīvdabu [W/(m ² K)]	U-vērtība logi un durvis ieskaitot rāmjus [W/(m ² K)]	Noplūdes rādītājs 50 Pa spiediena atšķirības gadījumā (gaisa apmaiņa stundā):
≤ 0.22	≤ 0.18	≤ 0.18	≤ 1.6	≤ 3.0

(2) Caurules, iekārtas un cauruļvadi ir savienoti ar ēkas apkures un sadales sistēmu ir jāizolē, lai tiktu novērsts nevajadzīgs siltuma zudums.

(3) Šādas minimālās prasības arī ir spēkā, bet ne uz mazām mājām:

- a) U- stikla/ logu/ durvju vērtība tajā skaitā rāmju vērtība ir jāreizina ar logu un durvju proporcionālo apsildīto izmantojamo ēkas platību, tai ir jābūt mazākai par 0.24.
- b) Kopējam saules faktoram stiklā/ logā (gt) ir jābūt mazākam par 0.15 uz fasādes kuru apgaismo saule, ja vienīgi ir iespējams dokumentēt to, ka ēkai nav nepieciešama dzesēšana.

14-6 nodaļa. Ēkas ar baļķu ārsienu

Sekojošais attiecās uz dzīvojamajām ēkām un atpūtam mājām ar baļķu ārsienu:

Tabula: Ēkas ar baļķu ārsienu

Ēkas kategorija	Ārsienu diametrs:	U-vērtība jumts [W/(mZK)]	U-vērtība grīda uz zemes saskarē ar brīvdabu [W/(mZK)]	U-vērtība logu un durvju rāmji [W/(mZK)]
Dzīvojamās ēkas un atpūtas mājas var vienu dzīvojamo vienību un apsildāmu platību, kas ir lielāka par 150 m ²	≥ 8 ^N logs	≤ 0.13	≤ 0.15	≤ 1.4
Atpūtas mājas ar vienu dzīvojamo vienību un apsildāmu izmantojamo platību, kas ir mazāka par 150 m ²	≥ 6 ^N logs	≤ 0.18	≤ 0.18	≤ 1.6

III Energoapgāde

14-7 nodaļa. Energoapgāde

- (1) Fosilajam kurināmajam piemērots apkures katla uzstādīšana, kas ir pielāgots pamata energoslodzei telpā- ūdens sildīšana nav atļauta.
- (2) Ēka kuras izmantojamā platībā ir lielāka par 500m² ir jāprojektē un jākonstruē tā, lai vismaz 60 % neto enerģija, kas ir nepieciešama telpai un ūdens uzsildīšanai tiktu iegūta no energoresursiem, kas nav tieši saistīta ar elektrību vai fosilo degvielu gala lietotāja punktā.
- (3) Ēka, kas ir mazāka par 500m² ir jāprojektē un jākonstruē tā, lai vismaz 40% no neto nepieciešamās enerģijas telpas un ūdens apsildei tiktu iegūta no energoresursiem, kas nav tieši saistīti ar elektrību vai fosilo degvielu gala lietotāja punktā.
- (4) Energoapgāde saskaņā ar 2. un 3. punktu neattiecas uz vietām kurās apstākļu dēļ ir neiespējami izpildīt šīs prasības. Uz mājām šīs prasības neattiecas ja neto enerģijas patēriņš telpu un ūdens apsildei tiek aprēķināts mazāks par 15000 kWh/gadā vai ja prasības palielina ēkas izmaksas tās dzīves cikla laikā.
- (5) Mājokļi saskaņā ar 4. punktu tiek atbrīvoti no energo apgādes prasībām saskaņā ar 2. un 3. punkta gadījumā ir pieejams skurstenis un slēgta apkures vienības, kas ir pielāgot biodegvielai. Šīs prasības neattiecas uz dzīvojamām vienībām, izmantojamā platība ir mazāka par 50 m² vai arī dzīvojamā vienība, kas ir projektēta un konstruēta kā pasīva māja.

14-8 nodaļa. Rajona apsilde

Visur kur projekta noteikumi kuros paredz pienāku pieslēgt centralizēto apkures sistēmu saskaņā ar Plānošanas un celtniecības likumu 27-5 nodaļā, ēkas ir jāaprīko ar apkures sistēmu, kas ļauj lietotajam izmantot centrālo apkuri istabās, ventilācijā un karstā ūdens ieguvē.

15. Nodaļa Iekārtas un sistēmas

I Apsildes un dzesēšanas iekārtas

15-1 nodaļa. Vispārējās prasības attiecībā pret apkuri un dzesēšanas iekārtām

- (1) Apkures un dzesēšanas iekārtas ir jāprojektē un jākonstruē nodrošinot, ka tie strādā kā tas ir paredzēts, kā arī ir jāievēro drošības noteikumi, energoresursu izmantošanas un iekštelpu vides prasības. Iekārtas nedrīkst radīt ugunsgrēka vai sprādziena bīstamību. Karstumu ēkas komponentos nedrīkst radīt ugunsgrēka bīstamību vai vājināt ēkas komponentu īpašības. Iekārtām ir jābūt pasargātām pret noplūdēm.
- (2) Kā minimums ir jāievēro sekojošais:
 - a) Apkures un dzesēšanas iekārtām ir jāvar regulēt un tām ir jābūt projektētām, lai veiktu energoefektīvu darbību.
 - b) Iekārtām ir jābūt drošām un jāatvieglo un jāpadara vieglāku tīrīšanu un apkopi, tajā skaitā drošu slaucīšanu.
 - c) Jāvar sasniegt labu degšanu normālos ekspluatācijas apstākļos. Iekārtām ir jābūt apgādātām ar tām nepieciešamo gaisa daudzumu degšanai. Dūmvadam ir jābūt savienotam ja vienīgi ir iespējam dokumentēts šāda savienojuma nevajadzīgu. Iekārtas dūmgāzēm ir jābūt pieņemamā temperatūrā.
 - d) Apkures iekārtām ir jābūt uzstādītām uz virsmas kura var izturēt paredzēto slodzi.
 - e) Kamīnu nedrīkst uzstādīt istabās kurās var būt uzliesmojošās gāzes vai putekļi, kas var radīt putekļu sprādzienu, ja vienīgi kamīns tam ir projektēts to paredzot. Apkures iekārtas, kas balstās uz degšanu ir jāuzstāda kurtuves telpā, ja vienīgi tā ir projektēta, lai tiktu uzstādīta citā istabā.
 - f) Tajos gadījumos kad apkures iekārtas ir dokumentētas izmantošanai bez dūmvada, istabā ir jābūt apmierinošai ventilācijai.

15-2 nodaļa. Centrālās apkures iekārtas

- (1) Centrālajai apkures iekārtai ir jābūt drošai pret noplūdi pakļautam zem maksimālā spiediena, un tam ir jābūt aprīkotam ar nepieciešamajiem aizsargiem, kas pasargā pret augstu spiedienu un temperatūru. Tiem ir jābūt apmierinoši iedalītiem un aprīkotiem ar izslēgšanās spēju, un tai ir jānotiek manierē, kas neļauj cilvēkiem iegūt traumas pārmērīgi aukstās temperatūras dēļ.
- (2) Kā minimums jāievēro sekojošais:
 - a) Savienojums ūdens apgādes sistēmai ir jāveic tā, lai nenotiktu atpakaļ plūšana no centrālās apkures sistēmas.
 - b) Siltā ūdens apgādes iekārtas savienotas ar centrālās siltumapgādes iekārtām vai siltuma sūkņiem ir jāļauj regulēt ūdens temperatūru tā, lai tehniskā aprīkojuma ūdens varētu tikt pielāgots, lai tiktu nodrošināta energoefektīva siltumenerģijas ražošana.
 - c) Karstā gaisa vienība, kas atrodas kurtuvē ir jāapgādā ar gaisu caur hermētisku kanālu, kas nodrošina gaisa pieplūdi.

15-3 nodaļa. Dūmvadi un skursteņi

- (1) Dūmvadi un skursteņi ir jāprojektē un jākonstruē tā, lai apkures iekārtas varētu darboties apmierinoši.
- (2) Kā minimums jāievēro sekojošais:
 - a) Dūmvadu gāzes ir jāizvada no ēkas ārā tā, lai netiktu radīts ēkas vai blakus esošās ēkas aizdegšanās risks.

- b) Dūmvadam un skurstenim ir jābūt atbilstoši noslēgtam, lai tiktu nodrošināta laba vilkme un dūmvada gāzes neizdalītos savā vai kādā citā dzīvojamajā vienībā.
- c) Dūmvadu un skursteņu virsmām ir jābūt pieņemamā temperatūrā, ārējo pusi, cik vien iespējams ir jāvar pārbaudīt.
- d) Dūmvadiem un skursteņiem ir jāvar brīvi kustēties attiecībā pret blakus esošajiem būvelementiem.
- e) Skursteņu dūmvadiem ir jābūt aprīkoti ar pastāvīgu starp sekciju no apakšas līdz augšai.
- f) Formēti vai no ķieģeļiem saliktiem skursteņiem ir jābūt uzstādīti uz nedegošas nesošās struktūras.
- g) Skursteņus un dūmvadus ir jānodrošina ar apmierinošu slaucīšanas un sodrēju tīrīšanas iespēju.

15-4 nodaļa. Siltumsūkņi un dzesēšanas iekārtas

- (1) Siltumsūkņi un dzesēšanas iekārtas ir jāprojektē un jāuzstāda tā, lai cilvēkiem, videi, iekārtām vai ēkām nerastos kaitējums. Iekārtām ir jābūt drošām pret noplūdēm un jābūt aprīkotām ar drošības līdzekļiem, kas ir nepieciešami ekspluatācijai neparastos apstākļos.
- (2) Kā minimums jāievēro sekojošais:
 - a) Iekārtas ir jāvar regulēt automātiski un tām ir jābūt projektētām, lai tās darbotos energoefektīvi.
 - b) Iekārtām ir jābūt aprīkotām ar sekciju sistēmu kuras ir aprīkotas ar gāzu un šķidrums stop vārstu.
 - c) Mašīnām, dzesētām uzglabāšanas telpām un saldētavām ar lielu daudzumu dzesētāju kā arī istabas kuras varētu tikt pakļautas dzesētāju noplūdei ir jāaprīko ar gāzu rādītāju. Istaba ir jāaprīko ar avārijas ventilācijas

II Iekštelpu ūdens un noteces sistēma

15-5 nodaļa. Vispārējās prasības attiecībā uz iekštelpu ūdeni un noteces sistēmām

- (1) Iekštelpu ūdens un kanalizācijas sistēmām ir jābūt projektētām un konstruētām tā, lai tiktu nodrošināti labi higiēnas un veselības apstākļi kā arī tie tiktu pasargāti, ūdens kvalitāte nepasliktinās un notekūdeņi tiek notecināti tādā pašā ātrumā kādā ūdens tiek piegādāts.
- (2) Ierīcēm ir jādarbojas kā tām tas ir paredzēts, tām ir jāvar izturēt iekšējā un ārējā slodze, kas var rasties darbības laikā, un tām ir jābūt atbilstoši drošām pret noplūdēm. Stiprinājumiem ir jāvar panest nepieciešamo slodzi.
- (3) Iekārtām ir jābūt projektētām, lai tās darbība būtu uzticama, droša, un tai ir jānodrošina efektīva ekspluatācijā un uzturēšana.
- (4) Materiāliem ir jābūt pietiekami izturīgiem pret termisko, mehānisko un ķīmisko ietekmi.
- (5) Iekārtām ir jābūt pasargātām pret salu.

15-6 nodaļa. Iekštelpu ūdens iekārtas

- (1) Būvizstrādājumi, kas veido kontaktu ar dzeramo ūdeni nedrīkst izdalīt vielas, kas var samazināt dzeramā ūdens kvalitāti vai arī apdraudēt veselību. Iekārtām ir jābūt projektētām un konstruētām tā, lai tiktu ūdens kvalitāte netiktu samazināta.

- (2) Kā minimums ir jāievēro sekojošais:
- Iekārtām un caurulēm ir jādarbojas kā tām tas ir paredzēts normālos ekspluatācijas apstākļos.
 - Jāveicina vieglus ūdens apgādes uzturēšanu. Ūdens iekārtas ir jāvar viegli aizstāt. Noplūdes ir jāvar viegli atklāt un tās nedrīkst bojāt citas iekārtas vai būvdetaļas. Jābūt uzstādītiem apmierinošiem iekārtu izslēgšanas līdzekļiem. Noslēdzošajiem krāniem ir jābūt viegli pieejamiem un marķētiem.
 - Patēriņa ūdens pieskares punktos, ūdens temperatūra nedrīkst radīt apdeguma traumas.
 - Iekārtām ir jābūt nodrošinātām pret atpakaļ plūsmu vai neattīrītu šķidrumu, vielu vai gāzu infiltrāciju. Tas arī attiecas uz atpakaļ iesūkšanu un citu ūdens avotu infiltrāciju.

15-7 nodaļa. Iekštelņu noteces iekārtas

(1) Iekārtām ir jābūt projektētām un konstruētām tā, lai tiktu nodrošināta notekūdeņu aizplūšana tādā pašā ātrumā kādā ūdens tiek piegādāts. Ārtelņu krāna gadījumā var izmantot dabīgo drenāžu.

(2) Kā minimums ir jāievēro sekojošais:

- Viesām iekārtām, kas ir savienotas ar notekūdeņu iekārtām ir jābūt aprīkotām ar sifonu vai līdzvērtīgu detaļu.
- Iekārtām ir jābūt aprīkotām ar tīrāmo punktu tīrīšanai. Notekūdeņu caurulēm ir pašām sevi jāiztīra.
- Notekūdeņu iekārtām ir jābūt aprīkotām ar vismaz vienu gaisa līniju, kas ir savienota ar svaigo gaisu bez sifona, to var nedarīt ja vienīgi ir iespējams dokumentēt to, ka kanalizācija var funkcionēt apmierinoši izmantojot citu risinājumu.
- Ūdens līmenim viszemākajā sifonā ir jābūt augstākam par kopējās caurules iekšpusē atzarošanās punktu, lai tiktu novērsta atpakaļ plūšana.

III Ārtelņu ūdens padeve un kanalizācijas iekārtas

15-8 nodaļa. Vispārējās prasības attiecībā uz ārtelņu ūdens apgādes un kanalizācijas iekārtām

(1) Ūdensapgāde un kanalizācijas iekārtas ir jāprojektē un jākonstruē tā, lai tiktu nodrošināta veselība, vide un drošība tiktu aizsargāta. Ūdensvadiem ir jābūt projektētiem un konstruētiem tā, lai tiktu sasniegts paredzētais sistēmas dzīves ilgums.

(2) Kā minimums ir jāizpilda sekojošais:

- Iekārtām ir jādarbojas tā kā tām tas ir paredzēts, tām ir jāiztur iekšējās un ārējās slodzes, kas var rasties un tām ir jābūt pienācīgi nodrošinātām pret noplūdēm.
- Iekārtām ir jābūt projektētām, lai tās darbība būtu uzticama, droša, un tai ir jānodrošina efektīva ekspluatācijā un uzturēšana.
- Materiāliem ir jābūt pietiekami izturīgiem pret termisko, mehānisko un ķīmisko ietekmi.
- Iekārtām ir jābūt pasargātām pret salu.
- Ūdens apgādes caurules un kanalizācijas iekārtas, kas vairāk netiek izmantotas ir jāatvieno.

15-9 nodaļa. Ūdensapgādes iekārtas ar strāvas tīklu

- (1) Iekārtām ir jābūt projektētām tā, lai tiktu nodrošināts pietiekams apjoms un pietiekams spiediens, kas atbilstu ūdens vajadzībām, tajā skaitā ugunsdzēsībai. Būvizstrādājumi, kas veido kontaktu ar dzeramo ūdeni nedrīkst izdalīt vielas, kas var pasliktināt dzeramā ūdens kvalitāti vai apdraudēt veselību.
- (2) Kā minimums ir jāievēro sekojošais:
 - a) Ūdensvadiem ir jābūt atbilstoši drošiem pret noplūdēm, kas var rasties maksimālā darba spiediena laikā.
 - b) Ūdensvadiem ir jābūt pasargātiem pret atpakaļ plūsmu vai neattīrītu šķidrums, cietvielu vai gāzu infiltrāciju. Tas arī attiecās uz atpakaļ iesūkšanu un citu ūdens avotu un iekārtu infiltrāciju.

15-10 nodaļa. Notekūdeņu iekārtas ar ūdensvadu

- (1) Kanalizācijas iekārtas ir jāprojektē un jākonstruē tā, lai tiktu nodrošināta notekūdeņu drenāža tādā pašā ātrumā kā ūdens tiek piegādāts un tādā manierē pēc kuras tiek saglabāta laba higiēna un veselība. Virszemes ūdens un notekūdeņi ir jānotecina tā, lai nerastos pārplūdi vai citi traucējumi.
- (2) Kā minimums ir jāievēro sekojošais:
 - a) Iekārtām ir jābūt hermētiski drošām normālos lietošanas apstākļos. Kanalizācijas caurulēm ir jābūt patīrošām un tām ir jābūt aprīkotām ar nepieciešamajiem punktiem, lai veiktu pārbaudi un tīrīšanu.
 - b) Ēkai ir jābūt pasargātai pret pārplūšanu, kas rodas augstā ūdens līmeņa vai kanalizācijas cauruļu pārāk lielās spiediena dēļ.
 - c) Virszemes ūdenim tajā skaitā kanalizācijas ūdenim cik vien iespējams ir jāiesūcas vai arī to ir lokāli jāizvada kādā citā veidā, lai teritorijā tiktu nodrošināts ūdens līdzsvars un kanalizācijas iekārtas netiktu pārslogotas.

IV Pacelšanas iekārtas

15-11 nodaļa. Vispārējās prasības attiecībā uz pacelšanas iekārtām

- (1) Šie noteikumi attiecās uz pacelšanas iekārtām kā tas ir aprakstīts 3-7 nodaļā.
- (2) Pacelšanas iekārtām ir jābūt projektētām un konstruētām tā, lai tās neapdraudētu lietotājus vai personālu, kas veic inspekciju, remontu un drošības pārbaudes, tās arī nedrīkst bojāt būvdetaļas.
- (3) Pacelšanas iekārtas paātrinājums un bremsēšana nedrīkst traumēt cilvēkus.
- (4) Kravu pārvadātājiem ir jābūt telpai un nestspējai, kas atbilst maksimālajam cilvēku skaitam un maksimālajai uzņemasajai slodzei. Visaugstākā pieļaujamā kravnesība un cilvēku skaits ir jānorāda viegli salasāmā veidā un Breila rakstā. Pacelšanas iekārtām ir jābūt aprīkotām ar iekārtu, kas pasargā no pārslodzes un izdod trauksmes signālu pārslodzes gadījumā.
- (5) Pacelšanas iekārtu kustīgās daļas un drošības iekārtas nedrīkst aktivizēt vai aizskart kādā citā veidā nekā tas ir paredzēts.
- (6) Pacelšanas iekārtām ir jābūt aprīkotām ar signalizāciju, kas ir savienota ar 24 stundu uzraudzības sistēmu. Signalizācijai ir jārada vizuāls un akustisks signāls. Pacelšanas iekārtas saņemtie ziņojumi saistībā ar saņemto trauksmes signālu ir jāpaziņo balsis vai gaismas signāla formā. Informācijai par trauksmes funkciju ir jābūt pieejamai viegli salasāmā rakstveidā un Breila rakstā. Balsij, kas izskan no trauksmes centru ir jābūt skaļumā, kas ļautu izprast runu arī cilvēkiem ar dzirdes traucējumiem.

- (7) Cilvēkiem jāspēj evakuēties no kravas pārvadātāja drošā veidā.
- (8) Iekārtas, istabas un šahtas, kas ir paredzētas pacēlājiem nedrīkst tikt pakļautas temperatūrai un videi, kas varētu radīt eksplotācijas problēmas vai sarežģīt apkopi.

15-12 nodaļa. Liftu telpas un šahtas

- (1) Istabas un liftu šahtās drīkst izmantot tikai pacelšanas iekārtas. To ventilācijas sistēma nedrīkst tikt izmantota, lai ventilētu dūmus no telpām, kas neveido lifta iekārtu. Durvīm un šahtu lūkām ir jābūt aprīkotām ar apmierinošu drošības mehānismu.
- (2) Istabu un šahtu eksplotācijai, apkopei un drošības pārbaudēm ir jābūt viegli pieejamām. Lifta telpas piekļuves ceļiem ir jābūt skaidri marķētiem. Zonām, kas pieder pie lifta iekārtām ir jābūt aizslēgtām.
- (3) Šahtas sienām, augšai un akai ir jābūt projektētai ņemot vērā kravu un instalāciju. Virsmām telpās un šahtās ir jābūt vieglām, viegli tīrāmam un bez putekļiem.
- (4) Apgaismojumam un kontaktligzdām ir jābūt aprīkotām ar atsevišķu barošanu avotu no pacelšanas mehānisma.
- (5) Jābūt neaizņemtai drošības telpai virs un zem lifta augšējās un augšējās pozīcijas.
- (6) Jau esošajās ēkās kuras nav iespējas sasniegt apmierinošo drošības telpu, instalācijai ir jābūt aprīkotais ar bloķēšanas mehānismu, kas neļauj cilvēkiem iesprūst vai tikt saspiestiem.
- (7) Atveres šahtās ir jānodrošina tā, lai cilvēki tajās nevarētu iekļūt un tos nespiektu lifta instalācija.
- (8) Mašīnām un pretsvaram telpās būtu jāļauj nomainīt lifta iekārtas. Istabas augstumam ir jābūt apmierinošam, durvīm uz istabām ir jāveras uz ārpusi un grīdas lūkām ir jābūt nodrošinātām.
- (9) Šahtām ir jābūt aprīkotām ar apmierinošu ventilāciju. Mašīnu telpām un mašīnu kabinetiem, kas ir paredzēti priekš hidrauliskā pacēlāja, tam ir jābūt ventilējamām ar svaigu gaisu, kas ieplūst no atsevišķām caurulēm, to ir jākonstruē tā, lai eļļās noplūdes tiktu atklātas un savāktas.

15-13 nodaļa. Pacēlāju automašīnas un kravas pārvadātāji

- (1) Pacēlājmašīnu un kravas auto izmēram ir jābūt projektētam ņemot vērā to paredzēto izmantošanu.
- (2) Pacēlājauto un kravas auto iekšpusei ir jābūt vismaz 1.1 m x 1.4 m lielai.
- (3) Pacēlājauto auto, kas ir paredzēts priekš nestuvēm ir jābūt aprīkotam ar vismaz 1.1 m x 2.1 m plašu interjeru.
- (4) Pretēji pacēlājauto durvīm ir jābūt spogulim, tam ir arī jābūt kravas auto kuros nevar apgriezties ratiņkrēsls.
- (5) Durvju ailei ir jābūt vismaz 0.9 m platai. Durvīm ir jābūt aprīkotām ar automātisko atvēršanās sistēmu, kā arī jānovērš cilvēku iesprostošanas vai saspiešanas risks.
- (6) Margām ir jābūt uzstādītām uz vismaz vienas sienas un tām ir jāatrodas 0.8 m virs grīdas līmeņa.
- (7) Kontroles panelim un zvanīšanas pogai lifta auto un lifta platformās ir jāatrodas 0.9 m un 1.1 m virs grīdas līmeņa un vismaz 0.4 m no stūra. Kontroles panelim un zvanīšanas pogai katrā stāvā ir jāatrodas vismaz 0.5 m attālumā no stūra. Kontroles paneļa spilgtumam ir jāveido 0.4 spilgtuma kontrasts attiecībā pret sienu aiz tās, kā arī tam ir jābūt aprīkotam ar aptaustāmu rakstu kurš veido 0.8 spilgtuma kontrastu attiecībā pret fona krāsu. Informatīvajiem tekstiem ir jābūt viegli salasāmiem un pieejamiem Breila rakstā. Apgaismojumam pacēlājauto un kravas auto ir jābūt tādām pašām kāds ir ārpus tā.

- (8) Pārceļšanas ceļam un stāvu skaitam ir jābūt norādītam gan vizuāli, gan akustiski.
- (9) Pacelējauto un kravas pārvadātājiem ir jābūt aprīkoti ar apgaismojumu un avārijas apgaismojumu, kā arī apmierinošu ventilāciju, tajā skaitā darba traucējumu laikā.

15-14 nodaļa. Pacelšanas platformas un paceļamās kāpnis

Saistībā ar pacelšanas platformām un kāpņu lifta dizaina drošību tai ir jāatbilst 2006/42/EK (Mašīnu Direktīva).

15-15 nodaļa. Eskalatori un kustīgās ietves

- (1) Eskalatori un kustīgās ietves vietās kurās uz tām paredzēts uzkāpt vai nokāpt nedrīkst radīt apdraudējumu ja tās tiek izmantotas pareizi. Jābūt zīmei, kas skaidri norāda uz briesmām, kas ir saistīts ar nepareizu iekārtu lietošanu.
- (2) Augšējā pakāpiena priekšā ir jāatrodas brīdinājuma zīmei un informācijas lauka apakšējā pakāpiena priekšā. Tiem ir jāpārklāj visu kāpņu platumu. Laukiem ir jābūt vizuāli un aptaustāmi marķētiem, to spilgtuma kontrastam ir jābūt 0.8 attiecībā pret fona krāsu.
- (3) Eskalatoru un kustīgo ietvju abos galos ir jābūt stop sistēmai ko var izmantot ārkārtas situācijās.
- (4) Ja eskalators un kustīga ietve atrodas atklātā laukā, piemēram, ja balustrādes mehānisma krituma augstums pārsniedz 3.0. m ir jāuzstāda drošības aprīkojums, kas pasargā no krišanas.
- (5) Pāreja no fiksētas zonas un eskalatora/ kustīgās ietves nedrīkst būt slidena. Uzkāpšanas slīpums un ātrums ir jāpielāgo augstuma atšķirībai starp uzkāpšanas un nokāpšanas punktiem.
- (6) Jābūt balustrādei ar margām abās eskalatora vai kustīgās ietves pusēs.
- (7) Mehānizētajiem komponentiem ir jābūt viegli pieejamiem, lai veiktu ar tiem darbības, apkopi un personāla pārbaudi. Mašīnas ir jāpārklāj un jāpasargā pret nepilnvarotām personām.

4. SADAĻA – CITI NOTEIKUMI

16. Nodaļa – Lifta drošības inspekcijas

16.1. Nodaļa. Celšanas aprīkojums. Administratīvie noteikumi

- (1) Papildus Plānošanas un Būvniecības Likuma 29-9. nodaļā izklāstītajām prasībām, uz liftiem, eskalatoriem, ritošajām ietvēm, celšanas platformām un kāpņu liftiem attiecināmi sekojošie noteikumi:
- a) Pašvaldībai jāizdod lietošanas atļauja pirms celšanas aprīkojums tiek nodots ekspluatācijā.
- b) Celšanas aprīkojums nevar tikt izmantots pēc negadījuma, pārbūves vai pārvietošanas līdz attiecīgā inspekcija nav veikusi drošības inspekciju un pašvaldība nav izdevumi lietošanas atļauju.
- c) Ja instalācijas kļūmes rada tūlītējas briesmas personas drošībai, celšanas aprīkojuma ekspluatācija ir jāpārtrauc un par to ir jāinformē gan pašvaldība, gan arī īpašnieks.
- d) Īpašniekam ir nekavējoties jāziņo par negadījumiem gan pašvaldībai, gan arī drošības inspekcijas iestādei. Drošības inspekcijas iestāde informēs par negadījumiem un incidentiem valsts instalāciju reģistru.
- e) Pabeigti remontdarbi ir jāreģistrē attiecīgā reģistrā atsevišķi katram celšanas aprīkojumam. Šim reģistram ir jābūt pieejamam drošības inspekciju laikā.

- f) Īpašniekiem ir jānodrošina, ka drošības inspekcija tiek veikta vismaz katru otro gadu celšanas aprīkojuma ekspluatācijas laikā. Drošības inspekcijas ekspluatācijā esošam aprīkojumam var tikt veiktas arī iepriekš nepieteiktā kārtā.
- g) Īpašnieka maiņas gadījumā un instalācijai tiekot pilnībā izņemtai no ekspluatācijas, īpašniekam par to ir jāinformē pašvaldība un valsts instalāciju reģistrs.
- (2) Sekojošie noteikumi ir attiecināmi uz celšanas platformām un kāpņu liftiem dzīvojamajās mājās:
- a) Īpašnieki var uzstādīt celšanas platformas vai kāpņu liftus dzīvojamajās mājās paši saskaņā ar Celtniecības pieteikumu noteikumu 4-1. nodaļas pirmo rindkopu, (b)(2). punktu/
- b) Celšanas aprīkojuma īpašnieki ir atbildīgi par to, ka ekspluatācijā esošs celšanas aprīkojums ir darba kārtībā, kā arī, ka tas ir tehniski uzturēts un pārbaudīts.
- c) Īpašnieki nekavējoties ziņos par negadījumiem/incidentiem pašvaldībai un valsts instalāciju reģistram.
- (3) Ja kļūme instalācijā var radīt briesmas personas drošībai, celšanas aprīkojums ir jāizņem no ekspluatācijas.

16-2. Nodaļa. Prasības drošības inspektoram, kuri veic periodiskās drošības pārbaudes

- (1) Periodiskas drošības pārbaudes var veikt:
- a) Pašvaldības liftu inspekcijas struktūrvienības ietvaros nodarbinātie drošības inspektori
- b) Valsts liftu inspekcijas struktūrvienība ar Ministrijas pilnvaru
- c) Valsts liftu inspekcijas struktūrvienība, kas īslaicīgi veic drošības pārbaudes
- d) Valsts celtniecības tehnoloģiju un administrācijas birojs
- (2) Drošības inspektorus ir jāapstiprina Valsts celtniecības tehnoloģiju un administrācijas birojam.
- (3) Drošības inspektoru apmācībai un praktiskajai pieredzei kā minimums jāatbilst zemāk dotajā tabulā izklāstītajam:

Tabula: Kvalifikācijas prasības drošības inspektoriem

Variants	Apmācība	Praktiskā pieredze
1	Diploms par trīs gadus ilgu apmācību no inženierijas, mašīnbūves koledžas, elektriķa apmācības vai cits pielīdzināms dokuments	Vismaz piecu gadu pieredze celšanas instalāciju uzstādīšanā, uzturēšanā un remontā.
2	Diploms par divus gadus ilgu apmācību un tehniskās profesionālās vidusskolas, saistošiem kursiem vai pielīdzināms dokuments	Vismaz piecu gadu pieredze celšanas instalāciju uzstādīšanā, uzturēšanā un remontā.
3	Lifta uzstādītāja amata sertifikāts	Vismaz piecu gadu pieredze visa veida un saistošā praktiskā pieredze pēc eksāmena nolikšanas

- (4) Drošības inspektori tiek apstiprināti uz diviem gadiem. Atjaunošanas brīdī jāņem vērā sekojošie punkti:
- a) Fakts, vai kandidāts iepriekš ir vai nav strādājis par drošības inspektoru
- b) Fakts, vai kandidāts spēj vai nespēj dokumentēt pienācīgi modernas zināšanas par celšanas aprīkojumu un saistošajiem noteikumiem.

16.3. Sadaļa. Nosacījumi lifta drošības inspektora apstiprinājuma iegūšanai personām, kuras profesionālo kvalifikāciju ieguvušas citā EEZ dalībvalstī

(1) Šī noteikuma mērķis ir īstenot tiesības un pienākumus saskaņā ar Direktīvu 2005/36/EC par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu. Noteikums attiecas uz apstiprinājumu periodisku liftu drošības inspekciju pārbaūžu veikšanai kandidātiem, kuri ir ieguvuši savu profesionālo kvalifikāciju citā EEZ dalībvalstī. Šis noteikums attiecas arī uz īslaicīgiem un vienreizējiem pakalpojumiem Norvēģijā.

(2) Uz šo noteikumu attiecināmas sekojošās definīcijas:

- a) likumā noteikta profesija: profesionāla darbība, kurai piekļuves vai īstenošanas prasības saistībā ar specifisko profesionālo kvalifikāciju ir noteiktas tieši vai netieši likumā, valsts iestāžu izdotos noteikumos vai administratīvajos noteikumos.
- b) profesionālās kvalifikācijas: ar formālu kvalifikāciju apliecinātas kvalifikācijas, apliecinājuma kompetence ir atrunāta direktīvas 11. panta (a) (I) punktā vai arī profesionālā pieredze.
- c) formālās kvalifikācijas apliecinājums: diplomi, sertifikāti un cita dalībvalsts iestādes izdota dokumentācija saskaņā ar šīs dalībvalsts likumu, valsts vai administratīvajiem noteikumiem.
- d) profesionālā pieredze: Reāli un likumīgi īstenota profesija attiecīgajā dalībvalstī.
- e) pārbaudes laiks: ar likumu noteiktās profesijas īstenošana uzņemšanas dalībvalstī, atrodoties tajā pašā profesijā kvalificētas personas uzraudzībā.
- f) zināšanu pārbaude: pārbaude attiecas tikai uz kandidāta profesionālajām zināšanām, pārbaudi veicot uzņemšanas dalībvalsts kompetentajām iestādēm ar mērķi novērtēt kandidāta spēju īstenot ar likumu noteikto profesiju attiecīgajā dalībvalstī.

(3) EEZ dalībvalstu pilsoņiem ir tiesības tikt apstiprinātiem periodiskā liftu drošības inspektora amatā, ja šāds apstiprinājums izriet no Direktīvas 2005/36/EC noteikumiem, pat to kvalifikācijas nav ekvivalentas 16-2. sadaļā izklāstītajām prasībām, apstiprinājums ir iesniedzams, ja kandidāts ir veicis kādu no zemāk norādītajām darbībām:

- a) sešus gadus bez pārtraukumiem ir bijis pašnodarbināts vai darbojies kā uzņēmuma vadītājs, vai
- b) trīs gadus bez pārtraukuma ir bijis pašnodarbināts vai arī vadītājs uzņēmumu, ja ir iespējams uzrādīt, ka kandidāts ir saņēmis trīs gadus ilgu iepriekšēju apmācību attiecīgo darbību veikšanā, ko apliecina dalībvalsts vai saistošas kompetentas iestādes pieņemts pilnībā derīgs sertifikāts, vai
- c) četrus gadus bez pārtraukuma ir bijis pašnodarbināts vai arī vadījis uzņēmumu, ja ir iespējams uzrādīt, ka kandidāts ir izgājis vismaz divus gadus ilgu apmācību, par to uzrādot attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes izsniegtu, pilnībā derīgu sertifikātu, vai
- d) trīs gadus bez pārtraukuma ir bijis pašnodarbināts, ja kandidāts var pierādīt, ka ar attiecīgo amatu ir veicis vismaz piecus gadus, vai
- e) piecus gadus bez pārtraukuma vadošā amatā, no kuriem trīs gadus pienākumos ir ietilpusi tehnisko pienākumu veikšana un vismaz vienas uzņēmuma struktūrvienības vadība, kā sakarā kandidāts var pierādīt, ka viņš attiecīgajā amatā ir izgājis vismaz trīs gadus ilgu apmācību, par to uzrādot attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes izsniegtu, pilnībā derīgu sertifikātu

(4) Iepriekš minētajos (a) – (d) gadījumos, kopš amata prakses beigām un pieteikuma iesniegšanu nedrīkst būt pagājis vairāk par 10 gadiem.

(5) Kandidāti, kuri neatbilst 16-2. sadaļā 3. punktā izvirzītajām prasībām, var pieteikties uz cita veida apstiprinājumu periodiskā liftu drošības inspektora amatam. Šādam kandidātam ir jāiesniedz apliecinājumus kvalifikācijām, kuras iespējami tuvu atbilst 16-2. sadaļas 3. punktā norādītajām. Papildus tam, šādos gadījumos var būt nepieciešami pielāgošanas pasākumi. Salīdzinot apmācību līmeņus, izmantojami sekojošie pieci kvalifikācijas līmeņi:

A- formālas kvalifikācijas apliecinājums

B- Apliecība par vidējās izglītības iegūšanu

C- Apliecība par eksāmena nolikšanu vismaz vienu gadu ilgā izglītībā pēc vidējās izglītības.

D- Apliecība par eksāmena nolikšanu vismaz trīs gadus un maksimums četrus gadus ilgā izglītībā universitātē vai citā augstākās izglītības iestādē

E - Apliecība par eksāmena nolikšanu vismaz četrus gadus ilgā izglītībā universitātē vai citā augstākās izglītības iestādē

(6) 16-2. punktā izklāstīto kvalifikāciju prasību 1. alternatīva šo noteikumu ietvaros atbilst līmenim D, 2. alternatīva atbilst līmenim C un trešā alternatīva atbilst līmenim B. Kandidāti, kuri ir strādājuši par lifta drošības inspektoru EEZ dalībvalstī, kur šī profesija nav pakļauta konkrētām likuma prasībām, var tikt atzīti par atbilstošiem, ja šie kandidāti profesijā ir bijuši nodarbināti pilna laika darbā vismaz divus gadus vai arī ekvivalentu laika periodu nepilna laika darbā pēdējo desmit gadu laikā. Kandidātam ir jāiesniedz apliecinājums par profesionālo kvalifikāciju, kurā uzrādīts, ka kandidāts var strādāt periodiskā lifta drošības inspektora amatā.

(7) Kandidātam var tikt prasīts apstiprinājuma saņemšanai piektā un septītā punkta ietvaros iziet pārbaudes laiku, kas nepārsniedz trīs gadus, vai arī veikt atbilstības pārbaudījumu, ja:

a) apmācību ilgums, par kuru kandidāts ir iesniedzis apliecinājumu 16-2. nodaļas 3. punkta ietvaros, ir vismaz par vienu gada īsāks nekā ilgums, kādu pieprasa dalībvalsts, kurā kandidāts vēlas strādāt, vai

b) kandidāta apmācībās apgūtie priekšmeti ievērojami atšķiras no tiem, kas pieprasīti dalībvalsts, kurā kandidāts vēlas strādāt, formālo kvalifikāciju prasības, vai

c) ar likumu noteiktā profesija uzņemošajā dalībvalstī ietver vienu vai vairākas ar likumu noteiktas darbības, kuras nepastāv pielīdzināmajā profesijā kandidāta dalībvalstī, saskaņā ar Direktīvas 2005/36/EC 4. panta 2. punktu, un, ja šāda atšķirība ir saistīta ar specifisku apmācību, kas tiek pieprasīta uzņemošajā dalībvalstī un šajā apmācībā mācīti ievērojami atšķirīgi priekšmeti nekā tie, kas uzrādīti kandidāti apliecībā vai formālo kvalifikāciju apliecinājumā.

(8) Ja uzņemošā dalībvalsts izmanto iespēju kvalifikācijas pielīdzināt, tai ir jādod kandidātam iespēja izvēlēties starp pārbaudes laiku vai atbilstības pārbaudījumu.

(9) Apstiprinošajai iestādei ir jāprasa kandidātam iesniegt sekojošo, lai tas varētu apliecināt savu profesionālo kvalifikāciju:

a) Dokumentu, kas apliecina kandidāta tautību

b) formālās kvalifikācijas apliecinājumu un kvalifikācijas apliecību kopijas, kas ļauj kandidātam darboties ar likumu noteiktajā profesijā, kā arī apliecinājumu tam, kas personai ir saistoša profesionālā pieredze.

(10) Valsts celtniecības tehnoloģijas un administrācijas birojam ir jāizskata pieteikumi pēc iespējas ātrāk. Apstiprinājums par pieteikuma saņemšanu ir jāsniedz viena mēneša laikā pēc tām saņemšanas un kandidāts ir jāinformē par jebkuriem trūkstošiem dokumentiem. Lēmums ir jāpieņem ne ilgāk kā četru mēnešu laikā pēc tam, kad visi vajadzīgie dokumenti ir tikuši iesniegti. Pat, ja persona izpilda saistošās prasības amatam, Valsts celtniecības tehnoloģijas un administrācijas birojs var noraidīt pieteikumu, ja iesniegtie dokumenti nav bijuši atbilstoši. Pusēm vai trešajām pusēm ar likumīgām interesēm ir tiesības apstrīdēt pieteikumu noraidījumu.

(11) Valsts celtniecības tehnoloģijas un administrācijas birojs pie iespējas efektīvāk informēs kompetento iestādi citā EEZ dalībvalstī, kurā kandidāts veic šajos noteikumos atrunāto amatu, ja pret pakalpojuma sniedzēju šajā valstī tiek vērsta administratīvā vai kriminālā tiesvedība, vai arī, ja pastāv citi nopietni apstākļi, kas var ievērojami ietekmēt amata izpildi. Ja kompetentā iestāde citā EEZ dalībvalstī informāciju ir pieprasījusi, tad šāda informācija ir jāsniedz, cik vien ātri iespējams un ne vēlāk kā divus mēnešus pēc šāda pieprasījuma saņemšanas.

(12) Kompetentajām iestādēm uzņemošajās dalībvalstīs un mītnes zemēs ir cieši jāsadarbojas un jāsniedz abpusēja palīdzība, lai piemērotu Direktīvu 2005/36/EC. Tāpat jānodrošina pušu saņemtās un sniegtās informācijas konfidencialitāte.

16-4. Īslaicīga drošības inspekciju prakse

(1) Periodiskās lifta drošības inspekcijas var tikt veiktas īslaicīgā vai gadījuma kārtā, ja šādas inspekcijas veic personas, kuras citā EEZ dalībvalstī ir pilnvarota sveikt šādas darbības, atsaucoties uz 5. pantu. Šādas īslaicīgas pakalpojuma sniegšanas iespējas tiks izskatītas katrā gadījumā atsevišķi, atkarīgā no pakalpojuma ilguma, biežuma, regularitātes un nepārtrauktības. Pakalpojuma sniedzējiem ir jāinformē Valsts celtniecības tehnoloģijas un administrācijas birojs pirmajā pakalpojuma sniegšanas reizē vai arī ievērojami mainoties situācijas apstākļiem, to pamatojot ar saistošajiem dokumentiem, iesniedzot rakstveida atskaiti, kurai pievienoti sekojošie dokumenti:

- a) pakalpojuma sniedzēja tautības apliecinājums
- b) apliecība, kas apliecina, ka attiecībā personai ir likuma ietvaros atļauts veikt attiecīgās darbības citā EEZ dalībvalstī un, ka personai pieteikuma sniegšanas brīdī nav aizliegts šo amatu pildīt, pat īslaicīgi
- c) dokumenti, kas apliecina profesionālo kvalifikāciju
- d) Ja profesija nav noteikta likumā valstī, kurā pakalpojuma sniedzējs pilda attiecīgo amatu, tad kā pierādījums šajā punktā kalpo apliecinājums, ka pakalpojuma sniedzējs pēdējo desmit gadu laikā amatu ir pildījis vismaz divus gadus.

(2) Valsts celtniecības tehnoloģijas un administrācijas birojam jātiek informētam pat pakalpojuma sniedzēja vēlmi turpināt pildīt amatu katru gadu. Valsts celtniecības tehnoloģijas un administrācijas birojs var pārbaudīt pakalpojuma sniedzēja profesionālo kvalifikāciju, pirms pakalpojums ir ticis sniegts pirmo reizi, lai novērstu nopietnus draudus pakalpojuma saņēmēja drošībai un veselībai, trūkstošu profesionālo kvalifikāciju dēļ. Šī pārbaude nav pārsniegt to, kas ir nepieciešams minētajam nolūkam. Valsts celtniecības tehnoloģijas un administrācijas birojs informēs pakalpojuma sniedzēju par to, vai tā profesionālās kvalifikācijas ir atbilstošas, viena mēneša laikā pēc nepieciešamās dokumentācijas vai pārbaudes rezultātu saņemšanas. Gadījumos, kur pastāv sarežģījumi, jārēķinās ar minēto termiņu kavējumiem, neskatoties uz to, pakalpojuma sniedzējs tiks informēts par to iemeslu, kā arī plānoto lēmuma pieņemšanas termiņu. Lēmumam nav jātiek pieņemtam divu mēnešu laikā no pilnas dokumentācijas saņemšanas. Pakalpojuma sniedzējs, kurš nav saņēmis lēmumu par tā profesionālo kvalifikāciju pārbaudi līdz šim termiņa beigām, var uzsākt amata pildīšanu.

16-5. Sadaļa. Valodas prasības

No kandidāta apstiprinājuma saņemšanas nolūkos saskaņā ar 16-3. un 16-4. punktu var tikt prasīts uzrādīt dokumentu, kam tam ir pienācīgas Norvēģu valodas zināšanas, lai darbotos attiecīgajā profesijā.

16-6. Sadaļa. Instalāciju reģistrs

Par uzstādīto celšanas aprīkojumu un ar tiem saistītajiem negadījumiem ir jāved reģistrs. Celšanas aprīkojuma īpašniekiem ir jāinformē par instalācijām pašvaldībai un reģistru vedošajai iestādei. Par reģistru vedošo iestādi šī dokumenta ietvaros tiek noteikts Valsts celtniecības tehnoloģijas un administrācijas birojs.

16-7. Sadaļa. Administratīvā sadarbība

- (1) Valsts celtniecības tehnoloģijas un administrācijas birojs iespēju robežās informēs citas EEZ dalībvalsts kompetento iestādi, kur kandidāts veic likumā minētos uzdevumus, ja pret to tiek vērsta administratīvā tiesvedība, piemērots soda mērs vai arī pastāv citi nopietni apstākļi, kas var ietekmēt darbošanos profesijā. Ja citas EEZ dalībvalsts kompetentā iestāde ir pieprasījusi

informāciju, tad šāda informācija ir jāsniedz nekavējoties un ne vēlāk kā divus mēnešus pēc attiecīgā pieprasījuma saņemšanas.

(2) Saistošās iestādes uzņemošajā un izcelsmes valstī apņemas cieši sadarboties un apmainīties ar visu informāciju, kas nepieciešama direktīvas 2005/36/EFT īstenošanai. Informācijas apmaiņai ir jābūt konfidenciālai.

16-8. Sadaļa. Cenas piemērošana

Ministra var likumā noteikt maksimālo liftu inspekcijas cenu, kas var tikt uzskatīta par nepieciešamu, lai izvairītos no neproporcionālām reģionālām cenu atšķirībām un nosakot to, Ministrijai ir jāņem vērā, ka tas var ietekmēt personu drošību.

17. Nodaļa. Pārejas noteikumu stāšanās spēkā

17-1. Sadaļa. Spēkā stāšanās

Šie noteikumi stāsies spēkā 2010. gada 1. jūlijā.

17.2. Sadaļa. Pārejas noteikumi

(1) Izņemot 4. nodaļas noteikumus, kā arī 9-4., 9-6.-9.9. sadaļas, uzņēmējam ir laiks līdz 2011. gada 1. jūlijam izvēlēties, vai viss projekts atbildīs noteikumiem vai arī uz to ir attiecināmi 1997. gada 22. janvāra Noteikumi Nr. 33 par prasībām celtniecības darbiem un celtniecības darbu produktiem.

(2) Pašvaldība var atļaut 1997. gada 22. janvāra Noteikumus Nr. 33 par prasībām celtniecības darbiem un celtniecības darbu produktiem arī izmantot pieteikumiem, kas tiek iesniegti pēc 2011. gada 1. jūlija. Tas attiecas tikai uz projektiem, kuru plānošana ir tikusi uzsākta pirms 2010. gada 1. jūlija un, ja jauno noteikumu piemērošana radītu vajadzību pēc ievērojamas un dārgas pārstrādes.